

1. **Wijziging van het Financieel Reglement** (procedure zonder debat)

A5-0100/2001

Besluit van het Europees Parlement over de resultaten van de procedure van overleg, als bedoeld in de gemeenschappelijke verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 4 maart 1975, over de gemeenschappelijke richtsnoeren, goedgekeurd door de Raad, met het oog op de aanneming van een verordening (Euratom, EGKS, EG) van de Raad tot wijziging van het Financieel Reglement van 21 december 1977, van toepassing op de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen (14380/2000 – C5-0006/2001 – 2000/0135(CNS))

(Overlegprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien zijn advies¹ over het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2000) 341 - C5-0293/2000)²,
 - gezien het gewijzigde voorstel van de Commissie (COM(2000) 693)³,
 - gezien de gemeenschappelijke richtsnoeren, goedgekeurd door de Raad op 29 december 2000 (14380/2000 - C5-0006/2001),
 - gezien de gemeenschappelijke verklaring van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie van 4 maart 1975⁴,
 - gelet op artikel 72, lid 4 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie begrotingscontrole (A5-0100/2001),
1. neemt nota van de bijgaande resultaten van het overleg en deelt het positieve advies van zijn delegatie;
 2. betreurt het feit dat de Raad geen reden zag in te stemmen met een dialoog op politiek niveau voorafgaand aan een formele bijeenkomst van de Commissie van overleg; verzoekt de Raad deze kwestie te heroverwegen, in het bijzonder in het kader van de komende algemene herziening van het Financieel Reglement;
 3. verzoekt zijn secretaris-generaal om in overleg met de secretaris-generaal van de Raad de resultaten bekend te maken in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen;
 4. verzoekt zijn Voorzitter onderhavig besluit te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

¹ Punt 5 van de aangenomen teksten van 5 oktober 2000.

² PB C 311 van 31.10.2000, blz. 328.

³ PB C 62 E van 27.2.2001, blz. 294.

⁴ PB C 89 van 22.4.1975, blz. 1.

RESULTATEN VAN HET OVERLEG

(Amendementen op de gemeenschappelijke richtsnoeren van de Raad (14380/2000 - C5-0006/2001))

I. Amendement op de tekst van de gemeenschappelijke richtsnoeren

Nieuwe overweging 7

(7) Het Europees Parlement en de Raad hebben een ruime mate van overeenstemming bereikt over de scheiding van de functie van interne audit en die van financiële controle vooraf; bijgevolg hebben zij geconstateerd dat bijeenroeping van de Commissie van overleg krachtens de gemeenschappelijke verklaring van 4 maart 1975 van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie in dit geval niet nodig is.

II. Verklaringen

Gezamenlijke verklaring van het Parlement en de Raad

"Het Europees Parlement en de Raad hebben een ruime mate van overeenstemming bereikt over de scheiding van de functie van interne audit en die van financiële controle vooraf. Conform het nieuwe artikel 24 bis, lid 3, van het Financieel Reglement bevestigen zij hun bereidheid de scheiding van de functie van interne audit en de functie van financiële controle vooraf intern toe te passen. Zij zullen deze scheiding ten uitvoer brengen zodra hun interne controlesystemen en -procedures volledig operationeel zijn."

Verklaring van de Commissie

"De Commissie is van mening dat de interne audit moet worden uitgevoerd in overeenstemming met de relevante internationale normen, zoals bepaald in het op 15 november 2000 goedgekeurde ontwerp tot wijziging van de verordening van de Commissie van 1993 houdende uitvoeringsvoorschriften betreffende het Financieel Reglement, waarover het Europees Parlement en de Raad momenteel worden geraadpleegd, en op grond van een risicoanalyse, zoals bepaald in het voorstel tot herziening van het Financieel Reglement van 21 december 1977, dat de Commissie op 26 juli 2000 heeft goedgekeurd."

2. Zeehavens, binnenhavens en intermodale terminals ***III

A5-0111/2001

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over de door het bemiddelingscomité goedgekeurde gemeenschappelijke ontwerp tekst van de beschikking van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van beschikking nr. 1692/96/EG ten aanzien van zeehavens, binnenhavens en intermodale terminals alsmede ten aanzien van project nr. 8 in bijlage III (C5-0050/2001 – 1997/0358(COD))

(Medebeslissingsprocedure: derde lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien de door het bemiddelingscomité goedgekeurde gemeenschappelijke ontwerp tekst en de daarop betrekking hebbende verklaring van de Commissie (C5-0050/2001),
 - gezien zijn in eerste lezing geformuleerde standpunt¹ inzake het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(1997) 681²),
 - gezien het gewijzigde voorstel van de Commissie (COM(1999) 277),
 - gezien zijn in tweede lezing geformuleerde standpunt³ inzake het gemeenschappelijk standpunt van de Raad⁴,
 - gezien het advies van de Commissie over de amendementen van het Parlement op het gemeenschappelijk standpunt (COM(2000) 768 – C5-0772/2000),
 - gelet op artikel 251, lid 5 van het EG-Verdrag,
 - gelet op artikel 83 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van zijn delegatie in het bemiddelingscomité (A5-0111/2001),
1. hecht zijn goedkeuring aan de gemeenschappelijke ontwerp tekst en wijst op de daarop betrekking hebbende verklaring van de Commissie;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het besluit samen met de voorzitter van de Raad overeenkomstig artikel 254, lid 1 van het EG-Verdrag te ondertekenen;
 3. verzoekt zijn secretaris-generaal in het kader van zijn bevoegdheden het besluit te ondertekenen en samen met de secretaris-generaal van de Raad zorg te dragen voor publicatie ervan in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen;
 4. verzoekt zijn Voorzitter deze wetgevingsresolutie te doen toekomen aan de Raad en de

¹ PB C 175 van 21.6.1999, blz. 110.

² PB C 120 van 18.4.1998, blz. 14.

³ Punt 7 van de aangenomen teksten van 3.10.2000.

⁴ PB C 228 van 9.8.2000, blz. 1.

Commissie.

3. Witwassen van geld ***II

A5-0090/2001

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement betreffende het gemeenschappelijk standpunt, door de Raad vastgesteld met het oog op de aanneming van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van richtlijn 91/308/EEG van de Raad tot voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld (12469/1/2000 – C5-0678/2000 – 1999/0152(COD))

(Medebeslissingsprocedure: tweede lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het gemeenschappelijk standpunt van de Raad (12469/1/2000 – C5-0678/2000)¹,
 - gezien zijn in eerste lezing geformuleerde standpunt ²inzake het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(1999) 352³),
 - gelet op artikel 251, lid 2 van het EG-Verdrag,
 - gelet op artikel 80 van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling voor de tweede lezing van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken (A5-0090/2001),
1. wijzigt het gemeenschappelijk standpunt als volgt;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Gemeenschappelijk standpunt van de Raad

Amendementen van het Parlement

Amendement 1
OVERWEGING 9 BIS (nieuw)

(9 bis) De strijd tegen de georganiseerde criminaliteit houdt nauw verband met de bestrijding van het witwassen van geld. Daarom moet de catalogus van strafbare feiten in die zin worden aangepast. Er bestaat echter nog steeds geen uniforme definitie van "georganiseerde criminaliteit", noch internationaal noch

¹ PB C 36 van 2.2.2001, blz. 24.

² Punt 11 van de aangenomen teksten van 5.7.2000.

³ PB C 177 E van 27.6.2000, blz. 14.

op het niveau van de Europese Unie. Daarom moet in de onderhavige richtlijn een dergelijke definitie worden opgenomen. Bovendien bepaalt artikel 280 van het Verdrag dat de financiële belangen van de Gemeenschap effectief beschermd moeten worden. De onderhavige richtlijn moet als bestanddeel van deze bescherming worden beschouwd.

Amendement 5
OVERWEGING 16 BIS (nieuw)

(16 bis) Indien een onafhankelijke advocaat, een advocatenkantoor of een maatschap waar, in de lidstaten waarin zulks veroorloofd is, juristen en niet-juristen geïntegreerd samenwerken, een cliënt in een formele gerechtelijke procedure vertegenwoordigt of hem juridisch advies verstrekt, kan deze advocaat, dit advocatenkantoor of deze maatschap overeenkomstig de onderhavige richtlijn niet worden verplicht vermoedens van witwassen te melden.

Amendement 9
ARTIKEL 1, PUNT 1
Artikel 1, letter B, punt 4 bis (nieuw) (Richtlijn 91/308/EEG)

4 bis) een toezichthoudende instantie die bij wet of bij verordening gemachtigd is toe te zien op de markten voor aandelen, deviezen en afgeleide financiële producten.

Amendement 11
ARTIKEL 1, PUNT 1
Artikel 1, letter F (Richtlijn 91/308/EEG)

F. "bevoegde autoriteiten": de nationale autoriteiten die *krachtens wettelijke of bestuursrechtelijke bepalingen met het toezicht op de activiteiten van alle onder deze richtlijn vallende* instellingen of personen *zijn belast.*

F. "bevoegde autoriteiten": de nationale autoriteiten die *de lidstaat voor de betrokken* instellingen of personen *aanwijst.*

Amendement 14
ARTIKEL 1, PUNT 2

Artikel 2 bis, punten 6 en 7 (Richtlijn 91/308/EEG)

6) handelaren in *goederen van grote waarde, zoals edelstenen en –metalen, telkens wanneer in contanten wordt betaald, en wel voor een bedrag van 15.000 euro of meer;*
7) casino's.

6) handelaren in edelstenen *of edele metalen, alsook kunsthandelaren;*
7) *verkopers van luxegoederen ter waarde van meer dan 50000 EUR;*
7 bis) veilingmeesters, wanneer de opbrengst van één enkel geveild voorwerp meer bedraagt dan 15000 EUR;
7 ter) geldtransportbedrijven;
7 quater) exploitanten, eigenaars en beheerders van casino's;
7 quinquies) douane- en belastingfunctionarissen, wat de in artikel 6 genoemde verplichtingen betreft.

Amendement 18

ARTIKEL 1, PUNT 3

Artikel 3, lid 3 (Richtlijn 91/308/EEG)

3. In afwijking van de leden *1 en 2* is bij overeenkomsten die worden gesloten door verzekeringsondernemingen in de zin van Richtlijn *79/267/EEG*, voorzover deze ondernemingen activiteiten verrichten die onder die richtlijn vallen, de identificatieplicht niet van toepassing wanneer het bedrag van de te betalen periodieke premie(s) gedurende een periode van een jaar *1.000 euro* of minder bedraagt, of, bij storting van een eenmalige premie, wanneer het bedrag *2.500 euro* of minder belooft. Wanneer de periodieke premie(s) zodanig wordt (worden) verhoogd dat de drempel van *1.000 euro* wordt overschreden, is identificatie verplicht.

3. In afwijking van de *voorgaande* leden is bij overeenkomsten die worden gesloten door verzekeringsondernemingen in de zin van Richtlijn *92/96/EEG van de Raad van 10 november 1992 tot coördinatie van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen betreffende het directe levensverzekeringsbedrijf en tot wijziging van de Richtlijnen 79/267/EEG en 90/619/EEG (Derde levensrichtlijn)*¹, voorzover deze ondernemingen activiteiten verrichten die onder die richtlijn vallen, de identificatieplicht niet van toepassing wanneer het bedrag van de te betalen periodieke premie(s) gedurende een periode van een jaar *3000 EUR* of minder bedraagt, of, bij storting van een eenmalige premie, wanneer het bedrag *10000 EUR* of minder belooft. Wanneer de periodieke premie(s) zodanig wordt (worden) verhoogd dat de drempel van *3000 EUR* wordt overschreden, is identificatie verplicht.

¹ *PB L 360 van 9.12.1992, blz. 1.*

Amendement 19

ARTIKEL 1, PUNT 3

Artikel 3, lid 5 (Richtlijn 91/308/EEG)

5. In afwijking van de leden *1 en 2* zien de lidstaten erop toe dat identificatie wordt verlangd ofwel wanneer een bezoeker een casino binnengaat, ofwel wanneer hij in contanten betaalt bij de aankoop van speelpenningen ter waarde van *2.500 euro* of meer, of speelpenningen inwisselt voor een casinocheque ter waarde van een dergelijk bedrag.

5. In afwijking van de voorgaande leden moet de identiteit worden vastgesteld van alle bezoekers van casino's die speelpenningen ter waarde van *1000 EUR* of meer aan- of verkopen.

Amendement 20

ARTIKEL 1, PUNT 3

Artikel 3, lid 5, alinea 1 bis (nieuw) (Richtlijn 91/308/EEG)

Casino's die onder overheidstoezicht staan, komen de identificatieverplichtingen in de zin van deze richtlijn na wanneer zij de bezoekers al bij het betreden van het casino registreren en identificeren, ongeacht het gewisselde bedrag.

Amendement 21

ARTIKEL 1, PUNT 4

4) in de artikelen 4, 5, 8 en 10 wordt de zinsnede "kredietinstellingen en financiële instellingen" vervangen door "de onder deze richtlijn vallende instellingen en personen";

4) in de artikelen 4, 5 en 10 wordt de zinsnede "kredietinstellingen en financiële instellingen" vervangen door "de onder deze richtlijn vallende instellingen en personen";

Amendement 22

ARTIKEL 1, PUNT 5

Artikel 6, lid 3, alinea 2 (Richtlijn 91/308/EEG)

De lidstaten *zijn er niet toe gehouden* de in lid 1 vervatte verplichtingen *toe te passen* op notarissen, onafhankelijke beoefenaars van juridische beroepen, bedrijfsrevisoren, externe accountants en belastingadviseurs met betrekking tot de inlichtingen die zij van een van hun cliënten ontvangen of over een van hun cliënten verkrijgen wanneer zij de rechtspositie van hun cliënt bepalen dan wel in of in verband met een rechtsgeding verdedigen of vertegenwoordigen, met inbegrip van advies over het instellen of vermijden van een rechtsgeding, ongeacht of dergelijke informatie vóór, gedurende of na

De lidstaten *passen* de in lid 1 vervatte verplichtingen *niet toe* op notarissen, onafhankelijke beoefenaars van juridische beroepen, bedrijfsrevisoren, externe accountants en belastingadviseurs met betrekking tot de inlichtingen die zij van een van hun cliënten ontvangen of over een van hun cliënten verkrijgen wanneer zij de rechtspositie van hun cliënt bepalen dan wel in of in verband met een rechtsgeding verdedigen of vertegenwoordigen, met inbegrip van advies over het instellen of vermijden van een rechtsgeding, ongeacht of dergelijke informatie vóór, gedurende of na

een dergelijk geding wordt ontvangen of verkregen.

een dergelijk geding wordt ontvangen of verkregen.

Amendement 23
ARTIKEL 1, PUNT 5
Artikel 6, lid 4 (Richtlijn 91/308/EEG)

4. De overeenkomstig lid 1 aan de autoriteiten verstrekte inlichtingen mogen uitsluitend worden gebruikt voor de bestrijding van het witwassen van geld. ***De lidstaten kunnen evenwel bepalen dat deze inlichtingen eveneens voor andere doeleinden kunnen worden gebruikt.***

4. De overeenkomstig lid 1 aan de autoriteiten verstrekte inlichtingen mogen uitsluitend worden gebruikt voor de bestrijding van het witwassen van geld.

Amendement 24
ARTIKEL 1, PUNT 6 BIS (NIEUW)
Artikel 8 (Richtlijn 91/308/EEG)

6 bis. Artikel 8 wordt vervangen door de volgende tekst:

"Artikel 8

De onder deze richtlijn vallende instellingen en personen alsmede de leiding en de werknemers daarvan mogen aan de betrokken cliënt of aan derden niet mededelen dat overeenkomstig de artikelen 6 en 7 inlichtingen zijn verstrekt aan de autoriteiten of dat een onderzoek naar het witwassen van geld wordt uitgevoerd, tenzij de betreffende persoon of instelling daartoe op grond van wettelijke beroepsrechtelijke voorschriften verplicht is."

Amendement 25
ARTIKEL 1, PUNT 7
Artikel 9 (Richtlijn 91/308/EEG)

Wanneer een onder deze richtlijn vallende instelling of persoon, dan wel een werknemer of een lid van de leiding daarvan ***te goeder trouw*** de voor de bestrijding van het witwassen van geld verantwoordelijke autoriteiten de in de artikelen 6 en 7 bedoelde inlichtingen verstrekt, vormt zulks geen schending van

Wanneer een onder deze richtlijn vallende instelling of persoon, dan wel een lid van de leiding ***of van het personeel*** daarvan de voor de bestrijding van het witwassen van geld verantwoordelijke autoriteiten de in de artikelen 6 en 7 bedoelde inlichtingen verstrekt, vormt zulks geen schending van een verbod op onthulling van informatie uit

een verbod op onthulling van informatie uit hoofde van een overeenkomst of een wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling en brengt zulks voor de instelling of de persoon, de **werknemers of de leiding** daarvan generlei aansprakelijkheid met zich.

hoofde van een overeenkomst of een wettelijke of bestuursrechtelijke bepaling en brengt zulks voor de instelling of de persoon, de **leiding en de werknemers** daarvan generlei aansprakelijkheid met zich, **tenzij er opzettelijk of door grove nalatigheid een onjuiste mededeling is gedaan.**

Amendement 26

ARTIKEL 1, PUNT 9 BIS (nieuw)

Artikel 12, alinea 1 bis (nieuw) (Richtlijn 91/308/EEG)

9 bis. Aan artikel 12 wordt de volgende nieuwe alinea toegevoegd:

"In geval van fraude, corruptie of enigerlei andere onwettige activiteit die schadelijk is of kan zijn voor de financiële belangen van de Europese Gemeenschappen, werken de in artikel 6 bedoelde met de bestrijding van witwassen belaste autoriteiten en de Commissie, binnen haar bevoegdheden, met elkaar samen om witwassen van geld te voorkomen en op te sporen. Zij wisselen daartoe relevante inlichtingen over verdachte transacties uit. De aldus uitgewisselde inlichtingen vallen onder het beroepsgeheim. De diensten van de Commissie kunnen alle nodige initiatieven ter zake ondernemen."

Amendement 27

ARTIKEL 1, PUNT 9 TER (nieuw)

Artikel 12, alinea 1 ter (nieuw) (Richtlijn 91/308/EEG)

9 ter. Aan artikel 12 wordt de volgende nieuwe alinea toegevoegd:

"Het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) of een eventueel op te richten bureau van een Europese openbare aanklager kan zijn taak in het kader van de onderhavige richtlijn zonder beperkingen verrichten."

4. Verkeer van mengvoeders ***II

A5-0079/2001

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement betreffende het gemeenschappelijk standpunt, door de Raad vastgesteld met het oog op de aanneming van de richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot wijziging van Richtlijn 79/373/EEG betreffende het verkeer van mengvoeders en tot intrekking van Richtlijn 91/357/EEG van de Commissie (13292/1/2000 – C5-0002/2001 – 2000/0015(COD))

(Medebeslissingsprocedure: tweede lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het gemeenschappelijk standpunt van de Raad (13292/1/2000 – C5-0002/2001)¹,
 - gezien zijn in eerste lezing² geformuleerde standpunt inzake het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2000) 744),
 - gezien het gewijzigde voorstel van de Commissie (COM(1999) 780),
 - gelet op artikel 251, lid 2 van het EG-Verdrag,
 - gelet op artikel 80 van zijn Reglement,
 - gezien de aanbeveling voor de tweede lezing van de Commissie landbouw en plattelandsontwikkeling (A5-0079/2001),
1. wijzigt het gemeenschappelijk standpunt als volgt;
 2. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

Gemeenschappelijk standpunt van de Raad

Amendementen van het Parlement

Amendement 1
Overweging 6

(6) Daarom is het dienstig nu de vermelding ***in gewichtspercentage van alle voedermiddelen*** in de mengvoeders voor gebruiksdieren verplicht te stellen.

(6) Daarom is het dienstig nu de vermelding ***van alle voedermiddelen en de hoeveelheid ervan*** in de mengvoeders voor gebruiksdieren verplicht te stellen.

¹ PB C 36 van 2.2.2001, blz. 35.

² Punt 16 van de aangenomen teksten van 4 oktober 2000.

Amendement 2
Overweging 8

(8) De vermelding van de voedermiddelen in diervoeders is in bepaalde gevallen voor veehouders belangrijke informatie. ***Op individueel verzoek van de veehouder*** dient de verantwoordelijke voor de etikettering dan ook een gedetailleerde lijst van alle gebruikte voedermiddelen, uitgedrukt in gewichtspercentage, te verstrekken.

(8) De vermelding van de voedermiddelen in diervoeders is in bepaalde gevallen voor veehouders belangrijke informatie. ***De producent van mengvoeders of*** de verantwoordelijke voor de etikettering dient dan ook een gedetailleerde lijst van alle gebruikte voedermiddelen, uitgedrukt in gewichtspercentage, te verstrekken.

Amendement 3
Overweging 9

(9) Voorts is het van belang dat de mengvoederfabrikant ervoor kan kiezen de gedetailleerde lijst van alle gebruikte voedermiddelen uitgedrukt in gewichtspercentage vrijwillig te verstrekken.

Schrappen

Amendement 4
Overweging 10 bis (nieuw)

(10 bis) De BSE-crisis en de recente dioxinecrisis hebben andermaal aangetoond dat de veiligheid van diervoeders alleen kan worden gewaarborgd door een dwingende definitie van de toegestane voedermiddelen; de Commissie dient derhalve het Europees Parlement en de Raad vóór 31 december 2001 voorstellen voor een positieve lijst van toegelaten voedermiddelen voor diervoeders te doen toekomen.

Amendement 5
ARTIKEL 1, PUNT 1, letter b)
Artikel 5, lid 1, punt l) (Richtlijn 79/373/EEG)

b) het volgende punt l) wordt toegevoegd:

Schrappen

“l) In geval van andere mengvoeders dan die voor huisdieren, de vermelding "de lijst van voedermiddelen voor diervoeder waaruit dit voeder is samengesteld, met vermelding van hun gewichtspercentage

*in het voeder, kan worden verkregen bij:
(vermelding van de naam of
handelsnaam, het adres of hoofdkantoor
en het telefoonnummer van diegene die
verantwoordelijk is voor de in dit lid
bedoelde vermeldingen).*

*Indien een klant daarom verzoekt, deelt de
mengvoederfabrikant hem het percentage
van elk voedermiddel in het betreffende
mengvoeder mee."*

Amendement 6

ARTIKEL 1, PUNT 4

Artikel 5 quater, lid 2, letter a) (Richtlijn 79/373/EEG)

a) mengvoerders voor andere dieren dan
huisdieren:
*i) opsomming van de voedermiddelen met
vermelding, in afnemende volgorde, van
hun gewichtspercentages in het
mengvoeder uitgedrukt overeenkomstig de
vorken aangegeven in deel C van de
bijlage, of
ii) ingeval artikel 5, lid 3, onder g), geldt,
opsomming van de voedermiddelen met
vermelding, in afnemende volgorde, van
hun gewichtspercentages;*

a) mengvoerders voor andere dieren dan
huisdieren: *lijst* van de voedermiddelen
met vermelding, in afnemende volgorde,
van hun gewichtspercentages;

Amendement 7

ARTIKEL 1, PUNT 7

*De bijlage wordt aangevuld met de tekst in
de bijlage bij deze richtlijn.*

*Schrappen
(De tekst van de in het gemeenschappelijk
standpunt voorgestelde bijlage wordt
geschrapt.)*

5. Aansprakelijkheid van luchtvervoerders bij ongevallen ***I

A5-0093/2001

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2027/97 betreffende de aansprakelijkheid van luchtvervoerders bij ongevallen (COM(2000) 340 – C5-0294/2000 – 2000/0145(COD))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de Commissie voorgestelde tekst¹

Amendementen van het Parlement

Amendement 1 OVERWEGING 1

(1) In het kader van het gemeenschappelijk vervoersbeleid is het *wenselijk* te zorgen voor een passend schadevergoedingsniveau voor passagiers die bij een vliegtuigongeval betrokken zijn.

(1) In het kader van het gemeenschappelijk vervoersbeleid is het *belangrijk* te zorgen voor een passend schadevergoedingsniveau voor passagiers die bij een vliegtuigongeval betrokken zijn.

Amendement 2 OVERWEGING 2 bis (nieuw)

(2 bis) Voor luchtvervoerders uit sommige derde landen zal het Verdrag van Warschau gedurende onbepaalde tijd naast het Verdrag van Montreal blijven voortbestaan.

Amendement 3 OVERWEGING 4

(4) De Gemeenschap heeft het Verdrag van Montreal ondertekend en heeft daarbij het voornemen kenbaar gemaakt partij bij dit Verdrag te worden.

(4) De Gemeenschap heeft het Verdrag van Montreal ondertekend en heeft het voornemen kenbaar gemaakt partij bij dit Verdrag te worden *door het te ratificeren.*

Amendement 4 OVERWEGING 9

(9) Door de vaststelling van uniforme aansprakelijkheidsgrenzen bij verlies,

(9) Door de vaststelling van uniforme aansprakelijkheidsgrenzen bij verlies,

¹ PB C 337 E van 28.11.2000, blz. 68.

beschadiging of vernietiging van bagage en bij door vertraging veroorzaakte schade die van toepassing zijn op alle door luchtvervoerders van de Gemeenschap verzorgde vervoer zal worden gezorgd voor eenvoudige regels voor zowel passagiers als luchtvervoerders en zullen passagiers zelf kunnen bepalen wanneer een bijkomende verzekering noodzakelijk is.

beschadiging of vernietiging van bagage en bij door vertraging veroorzaakte schade die van toepassing zijn op alle door luchtvervoerders van de Gemeenschap verzorgde vervoer zal worden gezorgd voor eenvoudige **en duidelijke** regels voor zowel passagiers als luchtvervoerders en zullen passagiers zelf kunnen bepalen wanneer een bijkomende verzekering noodzakelijk is.

Amendement 5

ARTIKEL 1, PUNT 1

Titel (Verordening (EG) nr. 2027/97)

Verordening (EG) nr. 2027/97 betreffende de aansprakelijkheid van luchtvervoerders

Verordening (EG) nr. 2027/97 betreffende de aansprakelijkheid van luchtvervoerders **met betrekking tot het luchtvervoer van passagiers en hun bagage**

Amendement 6

ARTIKEL 1, PUNT 2

Artikel 1 (Verordening (EG) nr. 2027/97)

1. In deze verordening wordt bepaald welke verplichtingen luchtvervoerders van de Gemeenschap uit hoofde van hun aansprakelijkheid hebben voor schade die optreedt wanneer een passagier overlijdt of lichamelijk letsel oploopt, indien het ongeval dat het overlijden of het letsel heeft veroorzaakt, heeft plaatsgevonden aan boord van het vliegtuig of bij het in- of uitstappen.

Deze verordening geeft uitvoering aan de bepalingen van het Verdrag van Montreal over het luchtvervoer van passagiers en bagage, en bevat een aantal aanvullende bepalingen. Ze breidt de toepassing van de bepalingen in kwestie ook uit tot het luchtvervoer binnen de grenzen van één lidstaat.

2. Bij deze verordening wordt de toepassing van sommige bepalingen van het Verdrag van Montreal tot het brengen van eenheid in enige bepalingen inzake het internationale luchtvervoer uitgebreid tot alle door luchtvervoerders van de Gemeenschap tegen beloning verrichte personen- en bagagevervoer, met inbegrip van het vervoer binnen een lidstaat. Deze verordening is ook van toepassing op alle kosteloos door luchtvervoerders van de Gemeenschap per vliegtuig verrichte personen- en bagagevervoer."

Amendement 7

ARTIKEL 1, PUNT 3, LETTER i)
Artikel 2, lid 1, letter c) (Verordening (EG) nr. 2027/97)

"(c) 'schadevergoedingsgerechtigde': een passagier of elke *natuurlijke* persoon die volgens het toepasselijke recht gerechtigd is om met betrekking tot die passagier schadeloosstelling te verlangen;"

"(c) 'schadevergoedingsgerechtigde': een passagier of elke persoon die volgens het toepasselijke recht gerechtigd is om met betrekking tot die passagier schadeloosstelling te verlangen;"

Amendement 8
ARTIKEL 1, PUNT 3, LETTER I) BIS (nieuw)
Artikel 2, lid 1, letter c) bis (nieuw) (Verordening (EG) nr. 2027/97)

1 bis) De volgende letter c) bis wordt toegevoegd:

"c bis) "bagage": tenzij uitdrukkelijk anders bepaald, zowel aangegeven als niet-aangegeven bagage in de zin van artikel 17, lid 4, van het Verdrag van Montreal;"

Amendement 9
ARTIKEL 1, PUNT 4
Artikel 3 (Verordening (EG) nr. 2027/97)

1. De aansprakelijkheid van een luchtvervoerder van de Gemeenschap voor ***de schade bij overlijden of lichamelijk letsel van een passagier is onderworpen aan het bepaalde in de artikelen 17, 20 en 21*** van het Verdrag van Montreal.

2. De bij artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 2407/92 opgelegde verzekeringsplicht houdt in dat een luchtvervoerder van de Gemeenschap zich verzekert tegen aansprakelijkheid tot een niveau dat toereikend is om te waarborgen dat alle schadevergoedingsgerechtigde *natuurlijke* personen het volledige bedrag ontvangen waarop zij overeenkomstig deze verordening recht hebben."

1. De aansprakelijkheid van een luchtvervoerder van de Gemeenschap voor ***de passagiers en hun bagage is onderworpen aan alle toepasselijke artikelen*** van het Verdrag van Montreal.

2. De bij artikel 7 van Verordening (EEG) nr. 2407/92 opgelegde verzekeringsplicht, ***voor zover ze betrekking heeft op de aansprakelijkheid voor de passagiers***, houdt in dat een luchtvervoerder van de Gemeenschap zich verzekert tegen aansprakelijkheid tot een niveau dat toereikend is om te waarborgen dat alle schadevergoedingsgerechtigde personen het volledige bedrag ontvangen waarop zij overeenkomstig deze verordening recht hebben.

Amendement 10
ARTIKEL 1, PUNT 5
Artikel 3 (Verordening (EG) nr. 2027/97)

1. De aansprakelijkheid van een luchtvervoerder van de Gemeenschap voor door vertraging veroorzaakte schade en in geval van vernietiging, verlies, beschadiging of vertraging bij het vervoer van bagage is onderworpen aan het bepaalde in de artikelen 19, 20, 22, (1), (2), (5) en (6), en 31 van het Verdrag van Montreal.

2. Het bijkomende bedrag dat overeenkomstig artikel 22, (2), van het Verdrag van Montreal door een luchtvervoerder van de Gemeenschap kan worden verlangd wanneer een passagier verklaart er bijzonder belang bij te hebben dat zijn bagage ter bestemming wordt afgeleverd, is gebaseerd op een tarief dat wordt bepaald door de extra vervoers- en verzekeringskosten voor de betrokken bagage bovenop de desbetreffende kosten voor bagage waarvan de waarde op of beneden het bedrag van de aansprakelijkheidsgrens wordt geraamd. Dit tarief wordt op verzoek aan de passagiers verstrekt.

3. Binnen 14 dagen na ontvangst van een klacht in verband met het bepaalde in dit artikel, stelt de luchtvervoerder van de Gemeenschap de betrokken passagier ervan in kennis dat zijn klacht is ontvangen en wordt beoordeeld.”

Het bijkomende bedrag dat overeenkomstig artikel 22, (2), van het Verdrag van Montreal door een luchtvervoerder van de Gemeenschap kan worden verlangd wanneer een passagier verklaart er bijzonder belang bij te hebben dat zijn bagage ter bestemming wordt afgeleverd, is gebaseerd op een tarief dat wordt bepaald door de extra vervoers- en verzekeringskosten voor de betrokken bagage bovenop de desbetreffende kosten voor bagage waarvan de waarde op of beneden het bedrag van de aansprakelijkheidsgrens wordt geraamd. Dit tarief wordt op verzoek aan de passagiers verstrekt.

Amendement 11
ARTIKEL 1, PUNT 6
Artikel 4 (Verordening (EG) nr. 2027/97)

6. Artikel 4 wordt *gelezen*:

"Artikel 4

Deze verordening:

- bevat geen enkele bepaling waaruit kan worden afgeleid dat de luchtvervoerder van de Gemeenschap de enige partij is die aansprakelijk kan worden gesteld voor schade;

- doet in geen enkel opzicht uitspraak over het feit of een persoon die overeenkomstig de bepalingen van de verordening aansprakelijk is voor schade verhaalrecht

6. Artikel 4 wordt *geschrapt*.

heeft tegenover enige andere persoon.”

Amendement 12
ARTIKEL 1, PUNT 7 BIS (nieuw)
Artikel 5, lid 3 (Verordening (EG) nr. 2027/97)

*7 bis. Artikel 5, lid 3 wordt vervangen door:
“3. Een voorschot impliceert niet dat aansprakelijkheid wordt erkend en mag worden verrekend met elk bedrag dat later op basis van de aansprakelijkheid van de luchtvervoerder van de Gemeenschap wordt uitgekeerd, maar hoeft niet te worden terugbetaald, tenzij in de in artikel 20 van het Verdrag van Montreal bedoelde gevallen of als degene die het voorschot ontvangen heeft niet schadevergoedingsgerechtigd was.”*

Amendement 13
ARTIKEL 1, PUNT 8
Artikel 6, lid 2 (Verordening (EG) nr. 2027/97)

2. Luchtvervoerders zorgen ervoor dat bij de vertegenwoordigers van de luchtvervoerders van de Gemeenschap, bij reisbureaus, bij vertrekbalies en op verkooppunten de passagiers op verzoek passende inlichtingen over het bepaalde in de artikelen 3, 3bis en 5 worden verstrekt.

2. Alle luchtvervoerders die in de Gemeenschap luchtvervoersdiensten aanbieden, zorgen ervoor dat de passagiers op alle verkooppunten, ook voor de verkoop per telefoon of via het Internet, een samenvatting van de voornaamste bepalingen op de aansprakelijkheid voor passagiers en hun bagage kunnen krijgen, die ook de termijnen voor het indienen van een eis tot schadeloosstelling en de mogelijkheid van aanvullende bagageverzekering vermeldt. Om aan hun informatieplicht te voldoen, moeten alle aanbieders van luchtvervoer in de Gemeenschap gebruikmaken van het informatieblad in de bijlage van deze verordening.

Amendement 14
ARTIKEL 1, PUNT 8
Artikel 6, lid 3, inleidende formule (Verordening (EG) nr. 2027/97)

*3. Naast de krachtens **het Verdrag van Warschau en het Verdrag van Montreal***

*3. Naast de krachtens **lid 2** verplichte inlichtingen verstrekken de luchtvervoerders*

verplichte inlichtingen verstrekken luchtvervoerders **alle consumenten** in de Gemeenschap bij aankoop van luchtvervoerdiensten een schriftelijke mededeling **waarin in eenvoudige en begrijpelijke taal de volgende gegevens worden vermeld:**

elke consument in de Gemeenschap bij aankoop van luchtvervoerdiensten een schriftelijke mededeling **van:**

Amendement 15
ARTIKEL 1, PUNT 8
Artikel 6, lid 4 (Verordening (EG) nr. 2027/97)

4. Voor alle door luchtvervoerders van de Gemeenschap verrichte vervoer worden **in de schriftelijke mededeling** de bij deze verordening vastgestelde maxima vermeld.

4. Voor alle door luchtvervoerders van de Gemeenschap verrichte vervoer worden de bij deze verordening vastgestelde maxima vermeld, **in overeenstemming met de informatieplicht van de leden 2 en 3, tenzij de communautaire luchtvervoerder op vrijwillige basis hogere maximumgrenzen toepast. Voor alle vervoer door luchtvervoerders van derde landen kunnen de leden 2 en 3 van dit artikel alleen van toepassing zijn op vervoer naar, vanuit of binnen de grenzen van de Gemeenschap.**

Amendement 16
ARTIKEL 1, PUNT 8
Artikel 6, lid 5 (Verordening (EG) nr. 2027/97)

5. Wanneer het bepaalde in lid 3 niet wordt nageleefd is dit niet van invloed op het bestaan of de geldigheid van het vervoerscontract; daarop zijn evenwel de bepalingen van deze verordening van toepassing.

Schrappen

Amendement 17
ARTIKEL 1, PUNT 9
Artikel 7 (Verordening (EG) nr. 2027/97)

Uiterlijk **zes** jaar na de **inwerkingtreding van** deze verordening stelt de Commissie een verslag over de toepassing van de verordening op. Met name zal de Commissie daarbij nagaan of de in de desbetreffende artikelen van het Verdrag van Montreal vermelde bedragen moeten worden herzien in het licht van de economische ontwikkelingen.

Uiterlijk **drie** jaar na de **datum waarop** deze verordening **van toepassing wordt**, stelt de Commissie een verslag over de toepassing van de verordening op. Met name zal de Commissie daarbij nagaan of de in de desbetreffende artikelen van het Verdrag van Montreal vermelde bedragen moeten worden herzien in het licht van de economische ontwikkelingen **en de aanbevelingen van de**

depositaris van de internationale organisatie voor de burgerluchtvaart (ICAO).

Amendement 18
ARTIKEL 1, PUNT 9 BIS (nieuw)
Bijlage (nieuw) (Verordening (EG) nr. 2027/97)

9 bis De volgende nieuwe bijlage wordt toegevoegd:

“Bijlage

Informatieblad krachtens artikel 6, lid 2:

Aansprakelijkheid van de luchtvervoerder voor passagiers en hun bagage

Dit informatieblad geeft een samenvatting van de aansprakelijkheidsregels die toegepast worden door communautaire luchtvervoerders, zoals voorgeschreven door de EG-wetgeving en het Verdrag van Montreal.

Onverminderd de verplichtingen van de luchtvervoerders wordt alle passagiers geadviseerd ervoor zorgen dat ze tijdens hun reis naar behoren persoonlijk verzekerd zijn.

Schadeloosstelling van passagiers

Voor de aansprakelijkheid voor verwonding of de dood van passagiers gelden geen financiële limieten. Voor schade tot 100.000 bijzondere trekkingsrechten (BTR) (bedrag bij benadering in plaatselijke munt) kan de luchtvervoerder een aanspraak op schadeloosstelling niet betwisten. Boven dat bedrag kan hij een aanspraak alleen betwisten als hij het bewijs kan leveren dat de schade niet aan hem toe te schrijven is.

Voorschotten

Als een passagier gewond raakt, moet de luchtvervoerder binnen 15 dagen een voorschot uitbetalen om aan de onmiddellijke economische behoeften tegemoet te komen. In geval van overlijden kan het voorschot niet minder dan 16.000 BTR (bedrag bij benadering in plaatselijke

mont) bedragen.

Vertraging

In geval van vertraging is de luchtvervoerder aansprakelijk voor schade die ontstaat, tenzij hij alle redelijke maatregelen getroffen heeft om de vertraging te voorkomen of het onmogelijk was dergelijke maatregelen te treffen. De aansprakelijkheid voor vertraging is beperkt tot 4.150 BTR (bedrag bij benadering in plaatselijke munt).

Bagage

De luchtvervoerder is aansprakelijk voor vernietiging, verlies, beschadiging of vertraging van bagage, tot 1.000 BTR (bedrag bij benadering in plaatselijke munt). Hij kan geen aanspraken op schadeloosstelling betwisten voor aangegeven bagage. Voor handbagage is de luchtvervoerder enkel aansprakelijk voor schade die aan hem toe te schrijven is.

De passagiers kunnen een hogere aansprakelijkheidswaarde met de luchtvervoerder overeenkomen door een speciale verklaring af te leggen en een aanvullende premie te betalen.

Klachten

Reizigers wordt geadviseerd zich zo spoedig mogelijk schriftelijk tot de luchtvervoerder te wenden om deze op de hoogte te brengen van elk geval van schade. In geval van beschadiging van aangegeven bagage moet de passagier de luchtvervoerder aanschrijven binnen zeven dagen na ontvangst van zijn bagage. In geval van bagage die vertraging oploopt of verloren raakt, moet de passagier de luchtvervoerder binnen 21 dagen schriftelijk in kennis stellen.

Als de luchtvervoerder die de vlucht verzorgt niet dezelfde is als die waarvan de naam of code op zijn ticket voorkomt, heeft de passagier het recht om zijn klacht of aanspraak aan een van beide vervoerders te richten.

Termijn voor het aantekenen van beroep

Een passagier of een nabestaande van een passagier die niet instemt met de door de luchtvervoerder aangeboden schadeloosstelling dient zich tot de rechtbank te wenden binnen twee jaar na het ogenblik van aankomst volgens dienstregeling.

Grondslag voor deze regels is het Verdrag van Montreal van 28 mei 1999, dat in de Gemeenschap uitgevoerd wordt middels Verordening 2027/97 (in gewijzigde vorm) en de nationale wetten van de lidstaten. Deze informatie vormt een samenvatting en kan niet als interpretatie van de overeenkomstige wetgeving worden beschouwd."

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad houdende wijziging van Verordening (EG) nr. 2027/97 betreffende de aansprakelijkheid van luchtvervoerders bij ongevallen (COM(2000) 340 – C5-0294/2000 – 2000/0145(COD))

(Medebeslissingsprocedure: eerste lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2000) 340),¹
 - gelet op artikel 251, lid 2, en artikel 80, lid 2, van het EG-Verdrag, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C5-0294/2000),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie regionaal beleid, vervoer en toerisme en de adviezen van de Commissie juridische zaken en interne markt en de Commissie milieubeheer, volksgezondheid en consumentenbeleid (A5-0093/2001),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde Commissievoorstel;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in dit voorstel aan te brengen of het door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

¹ PB C 337 E van 28.11.2000, blz. 68.

6. Steunverlening voor de coördinatie van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren ***I

A5-0096/2001

Voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende steunverlening voor de coördinatie van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren (COM(2000) 5 – C5-0402/2000 – 2000/0023(COD))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de Commissie voorgestelde tekst¹

Amendementen van het Parlement

Amendement 1

Overweging 2, inleidende formule

(2) Bij de liberalisering van het vervoer over land is aanzienlijke vooruitgang geboekt:

(2) Bij de liberalisering van het vervoer over land is *na* aanzienlijke *tijd enige* vooruitgang geboekt:

Amendement 2

Overweging 2 bis (nieuw)

(2 bis) Overeenkomstig het gemeenschappelijk vervoersbeleid mogen instrumenten voor de financiering van infrastructuur de veiliger en milieuvriendelijker vervoerswijzen zoals binnenwateren, spoor en gecombineerd vervoer niet benadelen in vergelijking met de financiering van de infrastructuur voor schadelijker vervoerswijzen.

Amendement 3

Overweging 5

(5) Artikel 73 *maakt* een uitzondering *op het verbod van* artikel 87, lid 1, *en* derhalve loopt deze verordening niet vooruit op de prealabele vraag of er sprake is van steun in de zin van artikel 87, lid 1. Deze verordening *is ook onverminderd* andere artikelen van het Verdrag zoals artikel 86, lid 2.

(5) Artikel 73 *van het Verdrag bepaalt dat* een uitzondering *geldt op de algemene regelingen inzake staatssteun* (artikel 87, lid 1) *indien de steunmaatregelen beantwoorden aan de behoeften van de coördinatie van het vervoer*. Derhalve loopt deze verordening niet vooruit op de prealabele vraag of er sprake is van steun in de zin van artikel 87, lid 1. Deze

¹ PB C 365 E van 19.12.2000, blz. 179.

verordening *laat* andere artikelen van het Verdrag zoals artikel 86, lid 2 *onverlet*.

Amendement 4
Overweging 8

(8) Het huidige beleid van de Gemeenschap bevordert de vorming van publiek/particuliere partnerschappen voor nieuwe projecten, en dan vooral projecten die als belangrijk worden beschouwd voor de ontwikkeling van het *Trans*-Europees netwerk. De regels voor de staatssteun moeten zo worden toegepast dat de infrastructuurprojecten waaraan ook door de particuliere sector wordt deelgenomen niet worden benadeeld tegenover sectoren zonder particuliere deelname. Derhalve is het beter een algemene uitzondering te maken voor steun aan infrastructuurbeheerders dan een voor bepaalde soorten projecten bedoelde uitzondering.

(8) Het huidige beleid van de Gemeenschap bevordert de vorming van publiek/particuliere partnerschappen voor nieuwe projecten, en dan vooral projecten die als belangrijk worden beschouwd voor de ontwikkeling van het *trans*-Europees netwerk. De regels voor de staatssteun moeten zo worden toegepast dat de infrastructuurprojecten waaraan ook door de particuliere sector wordt deelgenomen niet worden benadeeld tegenover sectoren zonder particuliere deelname. Derhalve is het beter een algemene uitzondering te maken voor steun aan **alle** infrastructuurbeheerders **en voor de infrastructuurprojecten** dan een voor bepaalde soorten projecten bedoelde uitzondering.

Amendement 5
Overweging 9

(9) Staatsfinanciering van het beheer, het onderhoud of de *verschaffing* van infrastructuur voor vervoer over land die volgens communautair recht open staat voor alle potentiële gebruikers en wordt beheerd door de staat, valt niet onder artikel 87, lid 1 van het *EG*-verdrag, aangezien hier geen sprake is van de bevoordeling van een met andere ondernemingen concurrerende onderneming.

(9) Staatsfinanciering van het beheer, het onderhoud, **de aanleg** of de *beschikbaarstelling* van infrastructuur voor vervoer over land die volgens communautair recht open staat voor alle potentiële gebruikers en wordt beheerd door de staat, valt niet onder artikel 87, lid 1 van het Verdrag, aangezien hier geen sprake is van de bevoordeling van een met andere ondernemingen concurrerende onderneming.

Amendement 6
Overweging 10

(10) Staatssteun, die aan een openbare of particuliere, maar van de staat los staande infrastructuurbeheerder wordt verleend voor het beheer, het onderhoud of de *exploitatie* van infrastructuur voor vervoer over land, wordt verondersteld verenigbaar te zijn met

(10) Staatssteun, die aan een openbare of particuliere, maar van de staat los staande infrastructuurbeheerder wordt verleend voor het beheer, het onderhoud, **de aanleg** of de *beschikbaarstelling* van infrastructuur voor vervoer over land, wordt verondersteld

de gemeenschappelijke markt, indien die beheerder gekozen is ***in het kader van een openbare en niet discriminerende aanbesteding, aangezien daardoor*** gewaarborgd werd dat het bedrag aan staatssteun overeenkomt met de marktprijs die moet worden betaald om het gewenste resultaat te behalen.

verenigbaar te zijn met de gemeenschappelijke markt, ***indien de door deze beheerder beheerde infrastructuur toegankelijk is voor alle potentiële gebruikers conform artikel 87, lid 1 van het Verdrag, of*** indien die beheerder ***op een zodanige wijze*** gekozen is, ***dat*** daardoor gewaarborgd werd dat het bedrag aan staatssteun overeenkomt met de marktprijs die moet worden betaald om het gewenste resultaat te behalen.

Amendement 7

Overweging 11

(11) Indien echter voor een bepaalde steunmaatregel ten behoeve van een infrastructuur beheerder dit vermoeden van verenigbaarheid niet geldt, moet deze maatregel toch als zijnde verenigbaar met het *EG-Verdrag* worden toegelaten, indien zij noodzakelijk is om de uitvoering van een project of activiteit mogelijk te maken en mits zij niet leidt tot zodanige concurrentievervalsing dat het algemeen belang wordt geschaad. Staatssteun voor de aanleg en exploitatie van een gecombineerd vervoerterminal die waarschijnlijk aanzienlijke verkeersstromen zal aantrekken van concurrerende terminals in plaats van te leiden tot modal shift van de weg naar milieuvriendelijke vervoerswijzen, wordt bij voorbeeld beschouwd als concurrentievervalsing die het algemeen belang schaadt.

(11) Indien echter voor een bepaalde steunmaatregel ten behoeve van een infrastructuur beheerder dit vermoeden van verenigbaarheid niet geldt, moet deze maatregel toch als zijnde verenigbaar met het Verdrag worden toegelaten, indien zij noodzakelijk is om de uitvoering van een project of activiteit mogelijk te maken en mits zij niet leidt tot zodanige concurrentieverstoring dat het gemeenschappelijk belang wordt geschaad. Staatssteun voor de aanleg en exploitatie van een gecombineerd vervoerterminal die waarschijnlijk aanzienlijke verkeersstromen zal aantrekken van concurrerende terminals in plaats van te leiden tot modal shift van de weg naar milieuvriendelijke vervoerswijzen, wordt ***in de huidige situatie*** bij voorbeeld beschouwd als concurrentieverstoring die het gemeenschappelijk belang schaadt.

Amendement 8

Overweging 11 bis (nieuw)

(11 bis) Een verschuiving naar milieuvriendelijker vervoer maakt deel uit van het gemeenschappelijk vervoersbeleid en kan derhalve worden beschouwd als zijnde van gemeenschappelijk belang.

Amendement 9
Overweging 11 ter (nieuw)

(11 ter) Door technologische innovatie kunnen op termijn ook binnen één enkele vervoerswijze milieuvriendelijker alternatieven beschikbaar komen. Deze mogen niet bij voorbaat van staatssteun worden uitgesloten. Ook kan een bepaalde vervoerswijze milieuvriendelijker worden dan een andere die op dit moment milieuvriendelijker is. De maatregelen moeten zodanig flexibel zijn dat technologische innovatie wordt gestimuleerd en nieuwe milieuvriendelijke vindingen altijd in aanmerking kunnen komen voor staatssteun.

Amendement 10
Overweging 13 bis (nieuw)

(13 bis) De totstandbrenging van een duurzaam vervoersstelsel veronderstelt de tenuitvoerlegging van een voluntaristisch beleid met het oog op een modale overgang van het wegvervoer naar het vervoer per spoor, over zee of over de binnenwateren.

Amendement 11
Overweging 14

(14) Wat het goederenvervoer betreft moeten steunregelingen worden geduld die in dergelijke maatregelen voorzien in verband met het gebruik van infrastructuur en die niet al te veel de verwezenlijking van andere communautaire doelstellingen belemmeren. Daarom moeten de lidstaten verplicht worden **met een redelijke mate van transparantie** aan te tonen dat deze regelingen dienen voor compensatie van specifieke **marginale** niet-betaalde **externe** kosten van concurrerende vervoerswijzen, en dat zij van beperkte duur zijn. Wel **is in principe verlenging mogelijk van** iedere staatsregeling **van dien aard** die door de Commissie is toegestaan, **zolang** nog geen doorberekening van specifieke onbetaalde

(14) Wat het goederenvervoer betreft moeten steunregelingen worden geduld die in dergelijke maatregelen voorzien in verband met het gebruik van infrastructuur en die niet al te veel de verwezenlijking van andere communautaire doelstellingen belemmeren. Daarom moeten de lidstaten verplicht worden **objectief** aan te tonen dat deze regelingen dienen voor compensatie van specifieke niet-betaalde kosten van concurrerende vervoerswijzen, en dat zij van beperkte duur zijn. Wel **moet** iedere staatsregeling die door de Commissie is toegestaan, **onmiddellijk worden beëindigd, wanneer** nog geen doorberekening van specifieke onbetaalde **infrastructuurkosten** binnen afzonderlijke of alle vervoerswijzen

kosten binnen afzonderlijke of alle vervoerswijzen over land wordt bereikt. Wat het personenvervoer betreft kan met dit punt rekening worden gehouden, wanneer de vervoerder om exclusieve rechten of financiële compensatie vraagt overeenkomstig communautaire wetgeving, inzonderheid Verordening(EEG) nr. 1191/69 van de Raad.

over land wordt bereikt. ***Om distorsies als gevolg van een uiteenlopende interpretatie van deze kosten te voorkomen, stelt de Commissie de basiscriteria voor deze steunregeling vast.*** Wat het personenvervoer betreft kan met dit punt rekening worden gehouden, wanneer de vervoerder om exclusieve rechten of financiële compensatie vraagt overeenkomstig communautaire wetgeving, inzonderheid Verordening(EEG) nr. 1191/69.

Amendement 12
Overweging 14 bis (nieuw)

(14 bis) Steun aan vervoersondernemingen voor goederen in het gecombineerd vervoer is overeenkomstig het Verdrag toegestaan en vrijgesteld van elke verplichting tot voorafgaande kennisgeving.

Amendement 13
Overweging 16

(16) De krachtens deze verordening verleende steun ***moet*** worden aangemeld overeenkomstig artikel 87, lid 3, van het EG-Verdrag en verordening (EG) nr. 659/99 ***van de Raad tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 (nieuwe nummering 88) van het Verdrag, behalve indien deze verordening anders bepaalt.***

(16) ***Onverminderd de bepalingen van artikel 6 moet*** de krachtens deze verordening verleende steun worden aangemeld overeenkomstig artikel 87, lid 3, van het Verdrag en Verordening (EG) nr. 659/1999.

Amendement 14
Overweging 17

(17) Op steun voor het beheer, het onderhoud of de beschikbaarstelling van ***andere*** infrastructuur ***dan gecombineerd vervoer- binnenvaart- en wegterminals, die een integrerend deel vormt van een bestaand open vervoersnetwerk met één enkele infrastructuurbeheerder*** kan de Commissie effectief toezicht uitoefenen door regelmatige verstrekking van algemene informatie te verlangen in plaats van een specifieke kennisgeving vooraf.

(17) Op steun voor het beheer, het onderhoud, ***de aanleg*** of de beschikbaarstelling van ***andere dan gebruikersspecifieke*** infrastructuur kan de Commissie effectief toezicht uitoefenen door regelmatige verstrekking van algemene informatie te verlangen in plaats van een specifieke kennisgeving vooraf.

Amendement 15

Overweging 18

(18) In geval van steun voor het beheer, het onderhoud of de beschikbaarstelling van **bovengenoemde terminals, of indien de betreffende infrastructuur en het netwerk afzonderlijke beheerders hebben, of indien de capaciteit bij contract geheel of gedeeltelijk gereserveerd is voor één of meer vervoersondernemingen (in tegenstelling tot het verlenen van een toegangsrecht voor een open infrastructuur)**, kan de invloed op de concurrentie sterker zijn en moet de verplichte kennisgeving vooraf gehandhaafd blijven.

(18) In geval van steun voor het beheer, het onderhoud, **de aanleg** of de beschikbaarstelling van **infrastructuur die is voorbehouden aan een specifieke onderneming, en wanneer het steunplafond hoger is dan het door de Commissie vastgestelde bedrag**, kan de invloed op de concurrentie sterker zijn en moet de verplichte kennisgeving vooraf gehandhaafd blijven.

Amendement 16

Overweging 19 bis (nieuw)

(19 bis) Door toezicht op de steun, hetzij na kennisgeving, hetzij ex-post gedocumenteerd, waarborgt de Commissie dat de concurrentie tussen de vervoerswijzen en tussen de lidstaten en regio's niet wordt vervalst. Bij het desbetreffende toezicht dient zij vooral te letten op de gevolgen die kunnen voortvloeien uit verschillende steunpercentages.

Amendement 17

Artikel 1

Deze verordening is van toepassing op steun die voorziet in de behoefte aan coördinatie van het vervoer per spoor, over de weg **en** via de binnenwateren.

Deze verordening is van toepassing op steun die voorziet in de behoefte aan coördinatie van het vervoer per spoor, over de weg, via de binnenwateren **en de korte vaart, met inbegrip van verrichtingen in het gecombineerd vervoer in de zeehavens.**

Amendement 18

Artikel 2, streepje 1

- "vervoersinfrastructuur": vaste installaties voor de verplaatsing of het overladen/overstappen van passagiers en

- "vervoersinfrastructuur": vaste installaties voor de verplaatsing of het overladen/overstappen van passagiers en

goederen en de bijbehorende veiligheids- en navigatiesystemen die voor het beheer van deze installaties onmisbaar zijn;

goederen en de bijbehorende **ook in voertuigen ingebouwde** veiligheids- en navigatiesystemen die voor het beheer van deze installaties onmisbaar zijn; **hieronder vallen ook de verbindingen tussen vervoer over land en zeevervoer, die ten behoeve van deze verordening tot het vervoer over land worden gerekend.**

Amendement 19
Artikel 2, streepje 2

- "infrastructuurbeheerder": een publieke, particuliere of gemengd publieke/particuliere onderneming die vervoersinfrastructuur beheert, onderhoudt of aanbiedt;

- "infrastructuurbeheerder": **een overheidsorgaan of** een publieke, particuliere of gemengd publieke/particuliere onderneming die vervoersinfrastructuur beheert, onderhoudt of aanbiedt;

Amendement 20
Artikel 2, streepje 4

- "specifieke niet-betaalde externe en infrastructuurkosten": kosten die niet via **specifieke heffingen** op de gebruiker van de vervoersinfrastructuur worden verhaald. Hierbij kan het bijvoorbeeld gaan om kosten in verband met schade aan de infrastructuur, verontreiniging, geluidshinder, congestie, gezondheid en ongevallen.

- "specifieke niet-betaalde externe en infrastructuurkosten": kosten die niet via **tarieven naar rato van het daadwerkelijke gebruik van de infrastructuur** op de gebruiker van de vervoersinfrastructuur worden verhaald. Hierbij kan het bijvoorbeeld gaan om kosten in verband met schade aan de infrastructuur, verontreiniging, geluidshinder, congestie, gezondheid en ongevallen.

Amendement 22
Artikel 3, lid 1, inleidende formule

1. Aan een infrastructuurbeheerder verleende steun voor **het beheer**, het onderhoud of **het aanbieden** van infrastructuur voor het vervoer over land is verenigbaar met het EG-Verdrag, mits de steun in vergelijking met de totale financiering van het project:

1. Aan een infrastructuurbeheerder verleende steun voor het onderhoud, **de aanleg** of **de beschikbaarstelling** van infrastructuur voor het vervoer over land is verenigbaar met het EG-Verdrag, mits de steun in vergelijking met de totale financiering van het project:

Amendement 23
Artikel 3, lid 1, letter b)

(b) niet leidt tot een zodanige verstoring van de mededinging dat dit strijdig is met het gemeenschappelijk belang.

(b) niet leidt tot een *door de Commissie te definiëren ernstige mate van* verstoring van de mededinging dat dit strijdig is met het gemeenschappelijk belang.

Amendement 24

Artikel 3, lid 2

2. Bij de beoordeling krachtens dit artikel wordt rekening gehouden met de voorschriften van communautaire wetgeving inzake gebruiksheffingen voor infrastructuur die ten tijde van de verlening van de betrokken steun van kracht is.

2. Bij de beoordeling krachtens dit artikel wordt rekening gehouden met de voorschriften van communautaire wetgeving inzake gebruiksheffingen voor infrastructuur die ten tijde van de verlening van de betrokken steun van kracht is. *Alle wettelijke voorschriften inzake het in rekening brengen van het infrastructuurgebruik op basis van de directe kosten van de exploitatie van de vervoersdienst kunnen in elk geval aanleiding geven tot steun die verenigbaar is met het Verdrag, mits die steun bedoeld is om de infrastructuurbeheerder te vergoeden voor de relevante niet-betaalde infrastructuurkosten.*

Amendement 44

Artikel 4, lid 1, letter a)

a) de regeling beslaat maximaal *drie* jaar,

a) de regeling beslaat maximaal *vijf* jaar,

Amendement 48

Artikel 4, lid 1, letter b)

(b) op basis van een vergelijkende kostenanalyse wordt aangetoond dat deze steun beperkt blijft tot de compensatie van specifieke niet-betaalde externe en infrastructuurkosten voor het gebruik van concurrerende vervoersinfrastructuur na aftrek van eventuele vergelijkbare niet-betaalde kosten voor het gebruik van de desbetreffende infrastructuur,

(b) *hiermee aantoonbaar een verschuiving van een deel van het vervoer naar vervoerswijzen met lagere externe kosten kan worden verwezenlijkt. De regeling voor het verlenen van, in de tijd begrensde, steun aan de ondernemingen wordt ten uitvoer gelegd door middel van een contractuele overeenkomst met de vervoersonderneming of de verenigingen van de vervoersindustrie die streefdoelen voor de groei van de verkeersstromen vastlegt, en voldoet aan de onder c) en d) vastgestelde voorwaarden van transparantie en niet-discriminatie. Deze regeling wordt toegepast tot de inwerkingtreding van de communautaire regelgeving inzake de bepaling of evaluatie*

van de eventuele externe en infrastructuur kosten.

Vanaf dat moment is een steunregeling voor vervoersondernemingen voor het gebruik van infrastructuur voor het goederenvervoer verenigbaar met het Verdrag indien op basis van een vergelijkende kostenanalyse wordt aangetoond dat deze steun beperkt blijft tot de compensatie van specifieke niet-betaalde externe en infrastructuurkosten voor het gebruik van concurrerende vervoersinfrastructuur na aftrek van eventuele vergelijkbare niet-betaalde kosten voor het gebruik van de desbetreffende infrastructuur,

Amendement 27
Artikel 4, lid 1, letter d)

(d) de steun niet leidt tot een zodanige verstoring van de mededinging dat dit strijdig is met het gemeenschappelijk belang.

(d) de steun niet leidt tot een zodanige verstoring van de mededinging *tussen de vervoerswijzen, regio's en lidstaten* dat dit strijdig is met het gemeenschappelijk belang.

Amendementen 29 en 39
Artikel 4 bis (nieuw)

Artikel 4 bis
Steun voor coördinatie en onderzoek

De lidstaten kunnen in onderstaande gevallen steunmaatregelen in de zin van artikel 73 van het Verdrag nemen:

(a) ten behoeve van een betere coördinatie van het vervoer of de bevordering van duurzame mobiliteit, bij voorbeeld ecologische staatssteun voor lawaai beperkingsmaatregelen bij de bron, gericht op een beperking van verdere infrastructurele kosten voor lawaai bescherming;

(b) wanneer de steunmaatregelen gericht zijn op de bevordering van onderzoek en ontwikkeling op het gebied van vervoerssystemen en economisch

***levensvatbare technologie voor de
Gemeenschap in het algemeen, met
uitsluiting van de commerciële exploitatie
van dergelijke systemen;***

Amendement 30
Artikel 5, lid 1

1. Wanneer een ***onderneming*** die krachtens deze verordening verleende steun ontvangt zich niet alleen bezighoudt met de gesubsidieerde activiteit, maar ook met een andere economische activiteit, worden de verstrekte financiële middelen in gescheiden boekhoudingen ondergebracht en zodanig beheerd dat een overdracht van of naar een andere activiteit onmogelijk is.

1. Wanneer een ***infrastructuurbeheerder*** die krachtens deze verordening verleende steun ontvangt zich niet alleen bezighoudt met de gesubsidieerde activiteit, maar ook met een andere economische activiteit, worden de verstrekte financiële middelen in gescheiden boekhoudingen ondergebracht en zodanig beheerd dat een overdracht van of naar een andere activiteit onmogelijk is.

Amendementen 31 en 42
Artikel 6, lid 1

1. Voor steun die wordt verleend voor het beheer, het onderhoud of het aanbieden van andere infrastructuur voor het vervoer over land ***dan terminals voor gecombineerd vervoer, de binnenwateren of het wegvervoer, is kennisgeving*** overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag ***niet vereist wanneer aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:***

a) de infrastructuur vormt een integrerend deel van een netwerk dat dezelfde beheerder heeft als de betrokken infrastructuur en is op niet-discriminerende voorwaarden toegankelijk voor elke persoon of onderneming die deze wenst te gebruiken

b) de capaciteit van de infrastructuur wordt niet volledig of gedeeltelijk gereserveerd voor gebruik door een of meer vervoersondernemingen.

1. Voor steun die wordt verleend voor het beheer, het onderhoud, ***de aanleg*** of het aanbieden van andere infrastructuur voor het vervoer over land ***behoeft niet te worden aangemeld*** overeenkomstig artikel 88, lid 3, van het EG-Verdrag ***als de infrastructuur op niet-discriminerende voorwaarden toegankelijk is voor elke persoon of onderneming die deze wenst te gebruiken conform geldende wetgeving:***

Amendement 33
Artikel 6, lid 2

2. Unimodale spoorwegterminals en stations

2. Unimodale spoorwegterminals en stations

worden als een integrerend deel van het spoorwegnet beschouwd.

worden als een integrerend deel van het spoorwegnet beschouwd, ***waarbij de beheerder van de terminals en de stations niet dezelfde hoeft te zijn als de beheerder van het netwerk.***
Regionale spoorwegtracés en deelnetwerken gelden in de zin van deze verordening als netwerken.

Amendement 34
Artikel 6, lid 2 bis (nieuw)

2 bis. Voor steun aan het beheer, het onderhoud, de aanleg of de beschikbaarstelling van delen van een vervoersinfrastructuur over land is geen kennisgeving vereist overeenkomstig artikel 88, lid 3 van het Verdrag, indien hiermee gedurende drie jaar een bedrag van maximaal 100000 EUR gemoeid is.

Amendement 35
Artikel 6, lid 2 ter (nieuw)

2 ter. Voor steun die wordt verleend voor terminals voor gecombineerd vervoer, die behoren tot het trans-Europese goederenspoornetwerk of in een van de eindpunten zijn gelokaliseerd, is geen kennisgeving vereist overeenkomstig artikel 88, lid 3 van het Verdrag.

Amendement 36
Artikel 10, lid 1

1. Steunmaatregelen die op grond van artikel 5 van verordening 1107/70, als gewijzigd, zijn vrijgesteld van de procedure van artikel 88, lid 3, van het Verdrag, blijven vrijgesteld gedurende een periode van ***12 maanden*** na de inwerkingtreding van deze verordening.

1. Steunmaatregelen die op grond van artikel 5 van Verordening (EEG) nr. 1107/70, als gewijzigd, zijn vrijgesteld van de procedure van artikel 88, lid 3, van het Verdrag, blijven vrijgesteld gedurende een periode van ***24 maanden*** na de inwerkingtreding van deze verordening.

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een verordening van het Europees Parlement en de Raad betreffende steunverlening voor de coördinatie

van het vervoer per spoor, over de weg en over de binnenwateren (COM(2000) 5 – C5-0402/2000 – 2000/0023(COD))

(Medebeslissingsprocedure: eerste lezing)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan het Europees Parlement en de Raad (COM(2000) 5)¹,
 - gelet op artikel 251, lid 2 en de artikelen 71, 73 en 89 van het EG-Verdrag, op grond waarvan het voorstel door de Commissie bij het Parlement is ingediend (C5-0402/2000),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie regionaal beleid, vervoer en toerisme en het advies van de Economische en Monetaire Commissie (A5-0096/2001),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde Commissievoorstel;
 2. verzoekt om hernieuwde voorlegging indien de Commissie voornemens is ingrijpende wijzigingen in dit voorstel aan te brengen of dit door een nieuwe tekst te vervangen;
 3. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

¹ PB C 365 E van 19.12.2000, blz. 179.

7. Programma's GROTIUS algemeen en strafrechtelijk II, OISIN II, STOP II en HIPPOKRATES *

A5-0094/2001

1. Voorstel voor een beschikking van de Raad tot vaststelling van een tweede fase van het programma voor stimulering, uitwisselingen, opleiding en samenwerking voor beoefenaars van juridische beroepen (GROTIUS: algemeen en strafrechtelijk II) (COM(2000) 828 – C5-0754/2000 – 2000/0339(CNS))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de Commissie voorgestelde tekst¹

Amendementen van het Parlement

Amendement 1
Overweging 9 bis (nieuw)

(9 bis) De Commissie dient tijdig voor eind 2001 een voorstel in voor een geconsolideerd kader dat alle initiatieven omvat die gericht zijn op de ontwikkeling van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, hetzij op grondslag van Titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie, hetzij op grondslag van Titel IV van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, teneinde de rechten van de burger en de fundamentele rechten te verbeteren, en met inbegrip van financieringsprogramma's voor het terrein van gerechtelijke samenwerking in civiele zaken.

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een beschikking van de Raad tot vaststelling van een tweede fase van het programma voor stimulering, uitwisselingen, opleiding en samenwerking voor beoefenaars van juridische beroepen (GROTIUS: algemeen en strafrechtelijk II) (COM(2000) 828 – C5-0754/2000 – 2000/0339(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

¹ PB C 96 E van 27.3.2001, blz. 336.

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2000) 828)¹,
 - onder verwijzing naar artikel 34, lid 2, sub c) van het EU-Verdrag,
 - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig 39 van het EG-Verdrag (C5-0754/2000),
 - gelet op de artikelen 106 en 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken en de adviezen van de Begrotingscommissie en de Commissie juridische zaken en interne markt (A5-0094/2001),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde Commissievoorstel;
 2. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 3. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

2. Voorstel voor een beschikking van de Raad tot vaststelling van een tweede fase van het programma voor stimulering, uitwisselingen, opleiding en samenwerking tussen de rechtshandavingsinstanties van de lidstaten van de Europese Unie (OISIN II) (COM(2000) 828 – C5-0755/2000 – 2000/0340(CNS))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de Commissie voorgestelde tekst²

Amendementen van het Parlement

Amendement 2
Overweging 8 bis (nieuw)

(8 bis) De Commissie dient tijdig voor eind 2001 een voorstel in voor een geconsolideerd kader dat alle initiatieven omvat die gericht zijn op de ontwikkeling van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, hetzij op grondslag van

¹ PB C 96 E van 27.3.2001, blz. 336.

² PB C 96 E van 27.3.2001, blz. 339.

Titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie, hetzij op grondslag van Titel IV van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, teneinde de rechten van de burger en de fundamentele rechten te verbeteren, en met inbegrip van financieringsprogramma's voor het terrein van gerechtelijke samenwerking in civiele zaken.

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een beschikking van de Raad tot vaststelling van een tweede fase van het programma voor stimulering, uitwisselingen, opleiding en samenwerking tussen de rechtshandavingsinstanties van de lidstaten van de Europese Unie (OISIN II) (COM(2000) 828 – C5-0755/2000 – 2000/0340(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2000) 828)¹,
 - onder verwijzing naar artikel 34, lid 2, sub c) van het EU-Verdrag,
 - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig 39 van het EG-Verdrag (C5-0755/2000),
 - gelet op de artikelen 106 en 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken en het advies van de Begrotingscommissie (A5-0094/2001),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde Commissievoorstel;
 2. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 3. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

3. Voorstel voor een beschikking van de Raad tot vaststelling van een tweede fase van het

¹ PB C 96 E van 27.3.2001, blz. 339.

programma voor stimulering, uitwisselingen, opleiding en samenwerking voor personen die verantwoordelijk zijn voor acties tegen mensenhandel en seksuele uitbuiting van kinderen (STOP II) (COM(2000) 828 – C5-0756/2000 – 2000/0341(CNS))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de Commissie voorgestelde tekst¹

Amendementen van het Parlement

Amendement 3
Overweging 13 bis (nieuw)

(13 bis) De Commissie dient tijdig voor eind 2001 een voorstel in voor een geconsolideerd kader dat alle initiatieven omvat die gericht zijn op de ontwikkeling van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, hetzij op grondslag van Titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie, hetzij op grondslag van Titel IV van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, teneinde de rechten van de burger en de fundamentele rechten te verbeteren, en met inbegrip van financieringsprogramma's voor het terrein van gerechtelijke samenwerking in civiele zaken.

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een beschikking van de Raad tot vaststelling van een tweede fase van het programma voor stimulering, uitwisselingen, opleiding en samenwerking voor personen die verantwoordelijk zijn voor acties tegen mensenhandel en seksuele uitbuiting van kinderen (STOP II) (COM(2000) 828 – C5-0756/2000 – 2000/0341(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2000) 828)²,
- onder verwijzing naar artikel 34, lid 2, sub c) van het EU-Verdrag,
- geraadpleegd door de Raad overeenkomstig 39 van het EG-Verdrag (C5-0756/2000),

¹ PB C 96 E van 27.3.2001, blz. 342.

² PB C 96 E van 27.3.2001, blz. 342.

- gelet op de artikelen 106 en 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken en de adviezen van de Begrotingscommissie en de Commissie rechten van de vrouw en gelijke kansen (A5-0094/2001),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde Commissievoorstel;
 2. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 3. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

4. Voorstel voor een beschikking van de Raad tot vaststelling van een programma voor stimulering, uitwisselingen, opleiding en samenwerking op het gebied van criminaliteitspreventie (Hippokrates) (COM(2000) 786 – C5-0753/2000 – 2000/0304(CNS))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de Commissie voorgestelde tekst¹

Amendementen van het Parlement

Amendement 4
Overweging 8 bis (nieuw)

(8 bis) De Commissie dient tijdig voor eind 2001 een voorstel in voor een geconsolideerd kader dat alle initiatieven omvat die gericht zijn op de ontwikkeling van een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid, hetzij op grondslag van Titel VI van het Verdrag betreffende de Europese Unie, hetzij op grondslag van Titel IV van het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, teneinde de rechten van de burger en de fundamentele rechten te verbeteren, en met inbegrip van financieringsprogramma's voor het terrein van gerechtelijke samenwerking in civiele zaken.

¹ PB C 96 E van 27.3.2001, blz. 244.

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een beschikking van de Raad tot vaststelling van een programma voor stimulering, uitwisselingen, opleiding en samenwerking op het gebied van criminaliteitspreventie (Hippokrates) (COM(2000) 786 – C5-0753/2000 – 2000/0304(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2000) 786)¹,
 - onder verwijzing naar artikel 34, lid 2, sub c) van het EU-Verdrag,
 - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig 39 van het EG-Verdrag (C5-0753/2000),
 - gelet op de artikelen 106 en 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken en de adviezen van de Begrotingscommissie en de Commissie rechten van de vrouw en gelijke kansen (A5-0094/2001),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde Commissievoorstel;
 2. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 3. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
 4. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

¹ PB C 96 E van 27.3.2001, blz. 244.

8. Europees justitieel netwerk op het gebied van burgerlijke en handelszaken *

A5-0091/2001

Voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende de oprichting van een Europees justitieel netwerk op het gebied van burgerlijke en handelszaken (COM(2000) 592 – C5-0561/2000 – 2000/0240(CNS))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de Commissie voorgestelde tekst¹

Amendementen van het Parlement

Amendement 1 Overweging 1

(1) De Unie heeft zich ten doel gesteld een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid te handhaven en te ontwikkelen, waarin *het vrije verkeer van personen is gewaarborgd*.

(1) De Unie heeft zich ten doel gesteld een ruimte van vrijheid, veiligheid en rechtvaardigheid te handhaven en te ontwikkelen, waarin *de burgers zich in elke andere lidstaat net zo eenvoudig als in hun eigen staat tot de rechterlijke instanties en de autoriteiten kunnen wenden*.

Amendement 2 Overweging 9

(9) Overeenkomstig het subsidiariteits- en het evenredigheidsbeginsel van artikel 5 van het EG-Verdrag, *kunnen de doelstellingen* van deze beschikking, *namelijk* de verbetering van de justitiële samenwerking tussen de lidstaten *en van de* toegang tot de rechter voor degenen die betrokken zijn bij geschillen met grensoverschrijdende gevolgen, niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt en *moeten* daarom op communautair niveau worden verwezenlijkt; deze beschikking beperkt zich tot hetgeen minimaal is vereist om deze *doelstellingen* te bereiken en gaat niet

(9) *De doelstelling* van deze beschikking *is door* de verbetering van de justitiële samenwerking tussen de lidstaten *een* doeltreffende toegang tot de rechter *en een snelle en betrouwbare afwikkeling van de procedure te waarborgen* voor degenen die betrokken zijn bij geschillen met grensoverschrijdende gevolgen. Overeenkomstig het subsidiariteits- en evenredigheidsbeginsel van artikel 5 van het EG-Verdrag *kan deze doelstelling* niet voldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt en *moet* daarom op communautair niveau worden verwezenlijkt; deze beschikking beperkt

¹ PB C 29 E van 30.1.2001, blz. 281.

verder dan wat daartoe nodig is.

zich tot hetgeen minimaal is vereist om deze **doelstelling** te bereiken en gaat niet verder dan wat daartoe nodig is.

Amendement 3

Overweging 10 bis (nieuw)

(10 bis.) Het Europese justitiële netwerk op het gebied van burgerlijke en handelszaken steunt en vereenvoudigt de toepassing van Verordening (EG) nr. 44/2001¹ van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken en van Verordening (EG) nr. 1347/2000² van de Raad van 29 mei 2000 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid voor gemeenschappelijke kinderen. Bovendien fungeert het als begeleidend instrument voor alle toekomstige besluiten die gericht zijn op wederzijdse erkenning van gerechtelijke besluiten.

¹ PB L 12, 16.1.2001, blz. 1.

² PB L 160, 30.6.2000, blz. 19.

Amendement 4

Overweging 16 bis (nieuw)

16 bis. De Commissie dient zich te buigen over voorstellen voor het opzetten van een centrale elektronische gegevensbank van de Europese Unie inzake rechtszaken en jurisprudentie.

Amendement 5

Artikel 3, lid 2, streepje 1

- het wegnemen van obstakels voor de goede werking van procedures met grensoverschrijdende aspecten en van belemmeringen die een doeltreffende justitiële samenwerking tussen de lidstaten

- het wegnemen van obstakels voor de goede werking van procedures met grensoverschrijdende aspecten en van belemmeringen die een doeltreffende justitiële samenwerking tussen de lidstaten

in de weg staan, *in het bijzonder wanneer er geen enkel communautair besluit of internationaal instrument van toepassing is;*

in de weg staan;

Amendement 6
Artikel 4, letter c) bis (nieuw)

c) bis. het werkt met de contactpunten van het justitiële netwerk voor strafzaken samen, voor zover dit zinvol en in het algemeen belang is. Zonodig worden vergaderingen van de leden van beide netwerken georganiseerd.

Amendement 12
Artikel 7, alinea 1 bis (nieuw)

De lidstaten vergemakkelijken en stimuleren gespecialiseerde talenopleidingen voor het personeel van de contactpunten en bevorderen personeelsuitwisselingen tussen de contactpunten in de lidstaten.

Amendement 7
Artikel 8, lid 2, alinea 1 bis (nieuw)

Dit systeem, dat moet worden ontwikkeld in het kader van het programma voor de totstandbrenging van trans-Europese netwerken voor de elektronische uitwisseling van gegevens tussen overheden, vergemakkelijkt de uitwisseling van documenten en informatie overeenkomstig de relevante teksten van de Gemeenschap en de Europese Unie inzake justitiële samenwerking.

Amendement 8
Artikel 11, lid 4

4. Iedere lidstaat wordt op deze vergaderingen door ten hoogste *twaaalf* autoriteiten vertegenwoordigd.

4. Iedere lidstaat wordt op deze vergaderingen door ten hoogste *drie* autoriteiten vertegenwoordigd. *De samenstelling van de nationale delegaties kan per vergadering verschillen.*

Amendement 9
Artikel 12 bis (nieuw)

Artikel 12 bis

Aan alle bijeenkomsten van de contactpunten en de leden van het netwerk kan worden deelgenomen door de kandidaat-lidstaten deelnemen. Na een eerste kennismaking worden zij vooraf over alle vergaderingen – met inbegrip van eventuele ad hoc bijeenkomsten – in kennis gesteld.

Amendement 10
Artikel 15, lid 1

1. De contactpunten stellen geleidelijk informatiedossiers op voor hun respectieve lidstaten.

1. De contactpunten stellen geleidelijk informatiedossiers op voor hun respectieve lidstaten. *Deze informatiedossiers worden in een gemakkelijk toegankelijke taal geformuleerd en bevatten vooral praktische informatie voor de burger.*

Amendement 14
Artikel 16 bis (nieuw)

Artikel 16 bis

De Commissie dient voorstellen in voor het opzetten van een centrale elektronische gegevensbank van de Europese Unie inzake rechtszaken en jurisprudentie.

Amendement 11
Artikel 17

Uiterlijk **vijf** jaar na de inwerkingtreding van deze beschikking, en vervolgens elke **vijf** jaar, dient de Commissie bij het Europees Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité een verslag in over de toepassing van deze beschikking, dat wordt opgesteld op basis van door de contactpunten verstrekte gegevens. Dit verslag gaat zonedig vergezeld van voorstellen tot wijziging van deze beschikking.

Uiterlijk **drie** jaar na de inwerkingtreding van deze beschikking, en vervolgens elke **drie** jaar, dient de Commissie bij het Europees Parlement, de Raad en het Economisch en Sociaal Comité een verslag in over de toepassing van deze beschikking, dat wordt opgesteld op basis van door de contactpunten verstrekte gegevens. Dit verslag gaat zonedig vergezeld van voorstellen tot wijziging van deze beschikking.

In dit verslag wordt onder andere ingegaan op de vraag of de burgers rechtstreeks toegang moeten krijgen tot de contactpunten van het netwerk, in hoeverre de juridische beroepen toegang moeten krijgen tot en moeten worden betrokken bij de werkzaamheden van het netwerk, en wat de aanknopingspunten zijn met het Europees buitengerechtelijk netwerk voor de beslechting van consumentengeschillen.

In dit verslag wordt onder andere ingegaan op de vraag of de burgers rechtstreeks toegang moeten krijgen tot de contactpunten van het netwerk, in hoeverre de juridische beroepen toegang moeten krijgen tot en moeten worden betrokken bij de werkzaamheden van het netwerk, en wat de aanknopingspunten zijn met het Europees buitengerechtelijk netwerk voor de beslechting van consumentengeschillen.

Daarnaast publiceert de Commissie een jaarverslag met gedetailleerde gecontroleerde statistieken over het functioneren van de contactpunten.

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende de oprichting van een Europees justitieel netwerk op het gebied van burgerlijke en handelszaken (COM(2000) 592 – C5-0561/2000 – 2000/0240(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie (COM(2000) 592¹),
 - gelet op artikel 61, sub c) van het EG-Verdrag,
 - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig artikel 67 van het EG-Verdrag (C5-0561/2000),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie vrijheden en rechten van de burger, justitie en binnenlandse zaken en het advies van de Commissie juridische zaken en interne markt (A5-0091/2001),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde Commissievoorstel;
 2. verzoekt de Commissie haar voorstel krachtens artikel 250, lid 2 van het EG-Verdrag dienovereenkomstig te wijzigen;
 3. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 4. wenst dat de overlegprocedure wordt ingeleid ingeval de Raad voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst;

¹ PB C 29 E van 30.01.2001, blz. 281.

5. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
6. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

9. In het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid geldende controle-, inspectie- en toezichtregelingen *

A5-0098/2001

Voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende een financiële bijdrage van de Gemeenschap in bepaalde uitgaven van de lidstaten voor de tenuitvoerlegging van de in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid geldende controle-, inspectie- en toezichtregelingen (COM(2000) 684 – C5-0583/2000 – 2000/0273(CNS))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

<u>Door de Commissie voorgestelde tekst¹</u>	<u>Amendementen van het Parlement</u>
	Amendement 1 Overweging 8
(8) Voor de betrokken financiële middelen <i>zullen</i> jaarlijks kredieten <i>worden</i> opgenomen in de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.	(8) Voor de betrokken financiële middelen <i>worden</i> jaarlijks kredieten opgenomen in de algemene begroting van de Europese Gemeenschappen.
	Amendement 2 Overweging 10 bis (nieuw)
	<i>(10 bis) De maatregelen ter uitvoering van deze beschikking dienen te worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden¹.</i>
	¹ <i>PB L 184 van 17.7.1999, blz. 23.</i>
	Amendement 3 Overweging 10 ter (nieuw)
	<i>(10 ter) Het financieel kader van deze maatregel dient in overeenstemming te zijn met het huidige maximum dat is vastgesteld in rubriek 3 van de Financiële Vooruitzichten.</i>
	Amendement 4

¹ PB C 62 E van 27.2.2001, blz. 276.

Artikel 8, lid 2

2. De financiële bijdrage *bedraagt per lidstaat en per jaar maximaal 50%* van de in aanmerking komende uitgaven.

2. De financiële bijdrage *stijgt tot 100%* van de *door de lidstaten uitbetaalde, voor subsidie* in aanmerking komende uitgaven.

Amendement 5
Artikel 9, lid 2

2. De financiële bijdrage bedraagt per lidstaat en per jaar maximaal *30%* van de in aanmerking komende uitgaven.

2. De financiële bijdrage bedraagt per lidstaat en per jaar maximaal *35%* van de in aanmerking komende uitgaven.

Amendement 6
Artikel 12, lid 1

1. Lidstaten die een financiële bijdrage wensen te ontvangen, doen de Commissie uiterlijk *31 maart 2001* een raming toekomen van de jaarlijkse uitgaven voor 2001, 2002 en 2003 waarvoor zij een financiële bijdrage wensen te ontvangen, alsmede een driejarenprogramma betreffende de gedurende die periode te verrichten controles.

1. Lidstaten die een financiële bijdrage wensen te ontvangen, doen de Commissie uiterlijk *30 juni 2001* een raming toekomen van de jaarlijkse uitgaven voor 2001, 2002 en 2003 waarvoor zij een financiële bijdrage wensen te ontvangen, alsmede een driejarenprogramma betreffende de gedurende die periode te verrichten controles.

Dit programma moet een opgave omvatten van de doelstellingen van de geplande controle- en inspectiemaatregelen, een opgave van de voorgenomen operationele maatregelen en een opgave van de te bereiken resultaten, een en ander voor alle gebieden waar zij visserijcontroletaken te vervullen hebben.

Dit programma moet een opgave omvatten van de doelstellingen van de geplande controle- en inspectiemaatregelen, een opgave van de voorgenomen operationele maatregelen en een opgave van de te bereiken resultaten, een en ander voor alle gebieden waar zij visserijcontroletaken te vervullen hebben.

De programma's die de Commissie na *31 maart 2001* bereiken, zullen slechts in uitzonderlijke, door de betrokken lidstaat deugdelijk gemotiveerde, gevallen in aanmerking worden genomen.

De programma's die de Commissie na *30 juni 2001* bereiken, zullen slechts in uitzonderlijke, door de betrokken lidstaat deugdelijk gemotiveerde, gevallen in aanmerking worden genomen.

Amendement 7
Artikel 13

Op grond van de door de lidstaten verstrekte gegevens neemt de Commissie, met inachtneming van de in punt 3, deel A, van bijlage II, genoemde criteria uiterlijk op 30 juni *van elk jaar, volgens de procedure van artikel 18 van Verordening*

Op grond van de door de lidstaten verstrekte gegevens neemt de Commissie, met inachtneming van de in punt 3, deel A, van bijlage II, genoemde criteria uiterlijk op *31 augustus 2001 en in de daarop volgende jaren uiterlijk op 30 juni* een

(EEG) nr. 3760/92, een beslissing over:

- a) het voor financiering in aanmerking komen van de voor het lopende begrotingsjaar voorgenomen uitgaven,
- b) de hoogte van de bijdrage, en

- c) de eventuele voorwaarden waaronder de financiële bijdrage wordt toegekend.

beslissing over:

- a) het voor financiering in aanmerking komen van de voor het lopende begrotingsjaar voorgenomen uitgaven,
- b) de hoogte van de bijdrage, en

- c) de eventuele voorwaarden waaronder de financiële bijdrage wordt toegekend.

De Commissie wordt bijgestaan door het Comité van beheer voor de visserij en de aquacultuur, dat is ingesteld op grond van artikel 17 van Verordening (EEG) nr. 3760/92 en dat optreedt als raadgevend comité overeenkomstig de in artikel 3 van Besluit 1999/468/EG genoemde procedure, met inachtneming van artikel 7 daarvan.

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een beschikking van de Raad betreffende een financiële bijdrage van de Gemeenschap in bepaalde uitgaven van de lidstaten voor de tenuitvoerlegging van de in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid geldende controle-, inspectie- en toezichtregelingen (COM(2000) 684 – C5-0583/2000 – 2000/0273(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2000) 684¹),
 - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig artikel 37 van het EG-Verdrag (C5-0583/2000),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie visserij en het advies van de Begrotingscommissie (A5-0098/2001),
1. is van oordeel dat de financiële gevolgen van het voorstel in overeenstemming zijn met het maximum dat is vastgesteld in rubriek 3 van de huidige financiële vooruitzichten;
 2. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde Commissievoorstel;
 3. verzoekt de Commissie haar voorstel krachtens artikel 250, lid 2 van het EG-Verdrag dienovereenkomstig te wijzigen;

¹ PB C 62 E van 27.2.2001, blz. 276.

4. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
5. wenst dat de overlegprocedure wordt ingeleid ingeval de Raad voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst;
6. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
7. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en de Commissie.

10. Steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen *

A5-0117/2001

Voorstel voor een verordening van de Raad houdende wijziging van verordening (EG) nr. 1251/1999 tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen (COM(2001) 87 – C5-0083/2001 – 2001/0043(CNS))

Dit voorstel wordt als volgt gewijzigd:

Door de Commissie voorgestelde tekst

Amendementen van het Parlement

Amendement 1 OVERWEGING 3

(3) De teelt van voederleguminosen is een landbouwtechniek waarmee op natuurlijke wijze de bodemvruchtbaarheid kan worden hersteld. De uitbreiding van deze teelt is dan ook een belangrijke factor in de ontwikkeling van de *biologische* productie van landbouwproducten.

(3) De teelt van voederleguminosen is een landbouwtechniek waarmee op natuurlijke wijze de bodemvruchtbaarheid kan worden hersteld. De uitbreiding van deze teelt is dan ook een belangrijke factor in de ontwikkeling van de *duurzame* productie van *kwaliteits*landbouwproducten.

Amendement 2 OVERWEGING 4

(4) Om de ontwikkeling van *biologische* productiemethoden te bevorderen, moet worden toegestaan dat in het kader van de steunregeling voor de akkerbouw braakgelegde grond wordt gebruikt voor de teelt van voederleguminosen op landbouwbedrijven die voor hun gehele productie deelnemen aan de bij verordening (EEG) nr. 2092/91 ingevoerde regeling.

(4) Om de ontwikkeling van *milieuvriendelijke* productiemethoden te bevorderen, moet worden toegestaan dat in het kader van de steunregeling voor de akkerbouw braakgelegde grond wordt gebruikt voor de teelt van *alle soorten van* voederleguminosen *als eerste stap* op landbouwbedrijven die voor hun gehele productie deelnemen aan de bij verordening (EEG) nr. 2092/91 ingevoerde regeling *of aan milieumaatregelen in de landbouw in het kader van Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen¹. Vanaf 2002 moet de teelt van voederleguminosen bovendien toegestaan*

*zijn op braakgelegde grond van
conventionele veeteeltbedrijven.*

¹ *PB L 160 van 26.6.1999, blz. 80.*

Amendement 3
OVERWEGING 4 bis (nieuw)

(4 bis) Toegestaan moet worden dat grond die krachtens de steunregeling voor akkerbouwgewassen is braakgelegd, wordt gebruikt voor de teelt van eiwitrijke gewassen als oliehoudende zaden, lijnzaad, erwten, bonen en lupine, en wel om het aanbod van eiwitrijke gewassen in de EU te bevorderen.

Amendement 4
ARTIKEL 1, PUNT 1
Artikel 6, lid 3, alinea 1 (Verordening (EG) nr. 1251/1999)

"3. De braakgelegde grond mag worden gebruikt voor:

- de productie van grondstoffen voor de vervaardiging, in de Gemeenschap, van niet specifiek voor voeding of vervoeding bestemde producten, op voorwaarde dat doeltreffende controlesystemen worden toegepast,
- de teelt van voederleguminosen op een landbouwbedrijf dat, voor zijn gehele productie, voldoet aan de voorschriften die zijn vastgesteld bij verordening (EEG) nr. 2092/91.

"3. De braakgelegde grond mag worden gebruikt voor:

- de productie van grondstoffen voor de vervaardiging, in de Gemeenschap, van niet specifiek voor voeding of vervoeding bestemde producten, op voorwaarde dat doeltreffende controlesystemen worden toegepast,
- de teelt van voederleguminosen op een landbouwbedrijf dat, voor zijn gehele productie, voldoet aan de voorschriften die zijn vastgesteld bij verordening (EEG) nr. 2092/91 *of op landbouwbedrijven die deelnemen aan milieumaatregelen in de landbouw overeenkomstig verordening (EG) nr. 1257/99. Met ingang van 2002 kan deze maatregel ook worden uitgebreid tot conventionele veeteeltbedrijven.*

Amendement 5
ARTIKEL 1, PUNT 2
Artikel 9, lid 1, streepje 9 (Verordening (EG) nr. 1251/1999)

" – de bepalingen inzake braaklegging, en inzonderheid artikel 6, lid 3; de betrokken nadere bepalingen moeten aangeven welke voederleguminosen op de braakgelegde grond mogen worden verbouwd en kunnen, wat het eerste streepje van de eerste alinea van voornoemd lid betreft, voorzien in de teelt van gewassen zonder betaling,".

" – de bepalingen inzake braaklegging, en inzonderheid artikel 6, lid 3; de betrokken nadere bepalingen moeten aangeven welke voederleguminosen *en eiwitrijke gewassen* op de braakgelegde grond mogen worden verbouwd en kunnen, wat het eerste streepje van de eerste alinea van voornoemd lid betreft, voorzien in de teelt van gewassen zonder betaling,".

Amendement 6
ARTIKEL 2, ALINEA 2

Zij is van toepassing vanaf het verkoopseizoen 2001/02.

De wijzigingen op deze verordening worden onmiddellijk van kracht om een oogst mogelijk te maken na 15 augustus 2001.

Wetgevingsresolutie van het Europees Parlement over het voorstel voor een verordening van de Raad houdende wijziging van verordening (EG) nr. 1251/1999 tot instelling van een steunregeling voor producenten van bepaalde akkerbouwgewassen (COM(2001) 87 – C5-0083/2001 – 2001/0043(CNS))

(Raadplegingsprocedure)

Het Europees Parlement,

- gezien het voorstel van de Commissie aan de Raad (COM(2001) 87),
 - geraadpleegd door de Raad overeenkomstig de artikelen 36 en 37 van het EG-Verdrag (C5-0083/2001),
 - gelet op artikel 67 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie landbouw en plattelandontwikkeling (A5-0117/2001),
1. hecht zijn goedkeuring aan het aldus gewijzigde Commissievoorstel;
 2. verzoekt de Commissie haar voorstel krachtens artikel 250, lid 2 van het EG-Verdrag dienovereenkomstig te wijzigen;
 3. verzoekt de Raad, wanneer deze voornemens is af te wijken van de door het Parlement goedgekeurde tekst, het Parlement hiervan op de hoogte te stellen;
 4. wenst opnieuw te worden geraadpleegd ingeval de Raad voornemens is ingrijpende wijzigingen aan te brengen in het voorstel van de Commissie;
 5. verzoekt zijn Voorzitter het standpunt van het Parlement te doen toekomen aan de Raad en

de Commissie.

11. Intracommunautaire investeringen

B5-0249, 0250, 0255 en 0256/2001

Resolutie van het Europees Parlement over het actualiseren van bepaalde juridische aspecten met betrekking tot intracommunautaire investeringen

Het Europees Parlement,

- gelet op de artikelen 43, 56, 192, tweede alinea, 222 en 295 van het EG-Verdrag,
 - gezien de mededeling van de Commissie van 1997 betreffende bepaalde juridische aspecten van intracommunautaire investeringen¹,
 - gezien de conclusies van het voorzitterschap van de Europese Raad van Lissabon van 24 maart 2000 en van Stockholm van 24 maart 2001,
- A. overwegende dat de inhoud van de genoemde mededeling niet als bindend kan worden beschouwd, aangezien de Commissie duidelijk haar bevoegdheden te buiten is gegaan, omdat zij dit belangrijke onderwerp, vervat in een niet-bindend instrument, niet heeft besproken met de Raad en het Europees Parlement,
- B. overwegende dat de Commissie desalniettemin juridische stappen heeft ondernomen tegen lidstaten waarvan de wetgeving niet in overeenstemming was met de interpretatie van het Verdrag in de betreffende mededeling,
- C. overwegende dat de Commissie tot dusver voor het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen gerechtelijke stappen heeft ondernomen tegen België, Frankrijk, Italië, Spanje, Portugal en het Verenigd Koninkrijk; overwegende dat de inbreukprocedures tegen Denemarken, Duitsland en Nederland in een minder vergevorderd stadium zijn,
- D. overwegende dat het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen in deze zaken nog geen uitspraak ten principale heeft gedaan,
- E. overwegende dat het weliswaar de verantwoordelijkheid van de Commissie is om in het kader van de inbreukprocedures gerechtelijke stappen te ondernemen bij het Hof van Justitie van de Europese Gemeenschappen, maar dat het niet haar taak is om unilateraal het juridisch kader vast te stellen waarbinnen deze stappen worden ondernomen,
- F. overwegende dat het vaststellen van de voorschriften voor de intracommunautaire investeringen moet worden overgelaten aan het Parlement en de Raad, op voorstel van de Commissie,
- G. overwegende dat de mededeling zelf niet langer strookt met de recente economische ontwikkelingen,
1. merkt op dat de lidstaten in verschillend tempo hun markten voor concurrentie openstellen

¹ PB C 220 van 19.7.1997, blz. 15.

en dat maatregelen nodig zijn om te zorgen dat ondernemingen die nog steeds van een monopoliepositie op de nationale markt profiteren, niet onrechtmatig van deze situatie profiteren indien zij op geliberaliseerde markten in andere lidstaten opereren en dat maatregelen nodig zijn om nieuwe monopoliesituaties op de interne markt tegen te gaan;

2. is zich ervan bewust dat het de verantwoordelijkheid van de Commissie is om bij het Hof van Justitie een beroep in te stellen tegen lidstaten die het Verdrag schenden, maar wijst erop dat de Commissie niet eenzijdig het rechtskader mag bepalen waarbinnen een beroep aanhangig wordt gemaakt; dringt er met klem op aan dat de voorschriften betreffende investeringen binnen de EU door het Parlement en de Raad worden goedgekeurd, op basis van een voorstel van de Commissie;
3. verzoekt de Commissie de genoemde mededeling niet meer aan te wenden als basis voor haar inbreukprocedures en onverwijld een voorstel voor een richtlijn in te dienen ter vervanging van de mededeling;
4. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad en de lidstaten.

12. Mond- en klauwzeer

B5-0304, 0305, 0306, 0307, 0308 en 0309/2001

Resolutie van het Europees Parlement over de verklaring van de Commissie over mond- en klauwzeer in de Europese Unie

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar het niet-vaccinatiebeleid sinds 1991, dat is ingevoerd door richtlijn 92/119/EEG en richtlijn 90/423/EEG van de Raad tot wijziging van richtlijn 85/511/EEG tot vaststelling van gemeenschappelijke maatregelen ter bestrijding van mond- en klauwzeer,
 - gelet op de besluiten van de Commissie die genomen zijn na het uitbreken van mond- en klauwzeer (MKZ) in het Verenigd Koninkrijk op 20 februari 2001 (2001/145/EG, 2001/172/EG, 2001/190/EG, 2001/208/EG, 2001/223/EG),
 - onder verwijzing naar het verslag over de strategie voor noodvaccinatie tegen mond- en klauwzeer, dat het Wetenschappelijk comité voor de gezondheid en het welzijn van dieren op 10 maart 1999 heeft goedgekeurd,
- A. overwegende dat de snelle verspreiding van MKZ een desastreus effect heeft gehad op de plattelandseconomieën, met gevolgen voor de landbouw, de verwerkingssector, handel en toerisme en ernstige consequenties heeft gehad voor volledige plattelandsregio's,
- B. overwegende dat er problemen zijn rond het huidige non-vaccinatiebeleid en dat de vernietiging van gezonde dieren het welzijn van de dieren ernstig aantast,
- C. overwegende dat er alternatieven voor het non-vaccinatiebeleid zijn, die vóór 1991 niet meer toegepast zijn in een aantal Europese landen, en nog altijd toegepast worden in derde landen,
- D. overwegende dat gezien de huidige vaccinatiestand een algemene vaccinatie niet mogelijk is,
- E. overwegende dat door de recente gekkekoeien- en mond- en klauwzeercrises de EU-uitvoermarkt voor varkensvlees en rundvlees drastisch gekrompen is,
- F. overwegende dat men algemeen aanneemt dat de oorsprong van de epidemie te zoeken is in binnengesmokkeld vlees dat gebruikt is in een restaurant dat zijn afval als spoeling aan een varkensboerderij levert,
- G. overwegende dat herhaalde crisissituaties in de gezondheid van de dieren te lijf moeten worden gegaan met budgettaire methoden die langdurig te handhaven zijn,
- H. overwegende dat het vervoer van levende dieren in en tussen de lidstaten en derde landen de verspreiding van het mond- en klauwzeer in de hand gewerkt heeft,
1. vraagt de Commissie om zich onmiddellijk opnieuw te buigen over het rigoureuze non-

vaccinatiebeleid van de Europese Unie, en dringt erop aan dat zij uitvoerbare alternatieven voorlegt die wereldwijd aanvaardbaar zijn en vrije handel in dierlijke producten mogelijk maakt;

2. vraagt de Commissie en de Raad om in hun beleidsvoering tegen mond- en klauwzeer de volgende punten te onderschrijven:
 - toestemming voor noodvaccinaties (ringvaccinaties) om de ziekte te onderdrukken in bepaalde gebieden waar mond- en klauwzeer uitbreekt, op aanvraag van een lidstaat en met het uiteindelijke doel het mond- en klauwzeervirus op het grondgebied van de Europese Unie uit te roeien,
 - noodvaccinatie in een gebied waar geen mond- en klauwzeer heerst tijdelijk toe te staan als buffer tegen een gebied of lidstaat waar er wel gevallen zijn geregistreerd;
 - vaccinatie toe te staan van bijzondere rassen en voor mond- en klauwzeer vatbare dieren in wildparken, kinderboerderijen en dierentuinen, mits strikte controles op de bewegingen van deze dieren kunnen worden gehandhaafd;
3. verzoekt de Commissie tegen MKZ gevaccineerde dieren duidelijk te doen registreren en toe te staan dat deze dieren alleen in die specifieke regio onder strenge controle op de markt worden gebracht en verwerkt;
4. verzoekt de Commissie meer te doen om een markeerendstof te ontwikkelen, naast de NSP-testtechnieken, waarmee een onderscheid te maken is tussen besmette en gevaccineerde dieren, hetgeen niet noodzakelijkerwijze hoeft te leiden tot het selecteren van gezonde dieren in geval van ziekte;
5. dringt er bij de handelspartners van de Europese Unie sterk op aan dat ze een geregionaliseerde beleidsvoering aannemen zodat de landen en regio's waar mond- en klauwzeer niet voorkomt kunnen blijven exporteren en verzoekt de Commissie onverwijld onderhandelingen te beginnen met deze handelspartners;
6. dringt er bij de Commissie op aan dat zij een voorstel indient voor de registratie van de herkomst, het gebruik en de behandeling van spoeling om te voorkomen dat onbehandelde of onvoldoende ontsmette spoeling in veevoeder wordt gebruikt;
7. verzoekt de Commissie samen met de lidstaten een pakket compenserende maatregelen in te voeren voor voedsel-, fytosanitaire of veterinaire crises en de zwaar getroffen sectoren handel en toerisme;
8. verzoekt de lidstaten de veterinaire controles op te voeren op goederen, reizigers en bagage die de EU binnenkomen en deze controles op een permanente basis te handhaven;
9. verzoekt de Commissie en de Raad strikte bepalingen en zo nodig strikte verboden in te stellen voor het vervoer van levende dieren en dierlijke producten binnen de EU, teneinde een verdere verspreiding van de ziekte te voorkomen en een gemeenschappelijke strategie uit te werken voor een algemene vermindering van het vervoer van dieren in de toekomst;
10. verzoekt de lidstaten meer fytosanitaire controles uit te voeren om te voorkomen dat dierlijke producten uit landen en regio's met MKZ de EU-voedingsketen binnenkomen;

11. verzoekt de Commissie aan het Parlement en de Raad een studie en een verslag te doen toekomen over de stappen die moeten worden ondernomen om het risico van mond- en klauwzeer in de Europese Unie tot een minimum te herleiden en hoe infecties in de toekomst het best kunnen worden aangepakt;
12. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie en de Raad.

13. Europese Raad te Stockholm: Financiële markt

B5-0244/2001

Resolutie van het Europees Parlement over de zitting van de Europese Raad te Stockholm op 23 en 24 maart 2001

Het Europees Parlement,

- gelet op het eindverslag van het Comité van wijzen over de regulering van de Europese effectenmarkten en zijn vroegere resolutie over dit onderwerp,
 - gelet op de resolutie van de Europese Raad over een effectievere regulering van de effectenmarkten in de Europese Unie,
1. stemt in met het doel dat uiterlijk eind 2003 een enkele Europese effectenmarkt moet worden verwezenlijkt dankzij een efficiënter besluitvormingsproces voor de drie belangrijkste instellingen;
 2. neemt kennis van de resolutie van de Europese Raad als een nuttig akkoord tussen twee van de drie instellingen, dat vereist is om dit proces verder op gang te helpen, en ziet met verlangen uit naar een spoedige overeenkomst met de Raad en de Commissie over het mechanisme om de democratische procedures en transparantie te garanderen, hetgeen ook toegang voor het Europees Parlement inhoudt tot alle documenten die zijn opgesteld met betrekking tot de voorgestelde Comités voor het effectenbedrijf en voor effectenregelgevers en voorziet in een periode van drie maanden waarin het Parlement de door het Comité voor het effectenbedrijf ingediende uitvoeringsmaatregelen kan bestuderen;
 3. is echter van oordeel dat, om het institutionele evenwicht te bewaren en democratische controle over de uitvoeringsmaatregelen te verzekeren, de Commissie, in een gedragscode of een soortgelijk verbindend mechanisme, de toezegging moet doen dat zij niet de in de resolutie van het Europees Parlement gedane waarschuwing zal negeren dat de ontwerputvoeringsmaatregelen die aan het Comité voor het effectenbedrijf worden voorgelegd niet verder mogen gaan dan door de kaderwetgeving bepaalde uitvoeringsmaatregelen en dat bij de voorbereiding ervan de vereiste transparantie en raadpleging in acht moeten worden genomen, terwijl de geamendeerde maatregelen of een daartoe strekkend wetgevingsvoorstel volgens de medebeslissingsprocedure moeten worden ingediend;
 4. is ingenomen met de open en diepgaande herziening van de reguleringsstructuren, die voor het jaar 2004 is gepland, en merkt op dat het Europees Parlement de mogelijkheid moet hebben tot verlenging van het mandaat van de Commissie en het Comité voor het effectenbedrijf tot het vaststellen van uitvoeringsmaatregelen; verlangt dat de invoering van een bindend call-backmechanisme wordt opgenomen op de agenda van de Intergouvernementele Conferentie voor het jaar 2004;
 5. benadrukt dat het Europees Parlement, in afwachting van deze herziening, een effectieve democratische controle op de effectenwetgeving zal garanderen door ten volle gebruik te maken van zijn medebeslissingsbevoegdheid, door er met behulp van amendementen voor

te zorgen dat alle essentiële elementen in het wetgevingsvoorstel worden opgenomen, en door buitengewoon waakzaam te zijn ten aanzien van uitvoeringsbepalingen die verder zouden gaan dan de reikwijdte van de bepalingen waarin in de basiswetgeving wordt voorzien; bevestigt dat het Parlement ook actief zal deelnemen aan het voorgenomen controlecomité;

6. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad, de staatshoofden en regeringsleiders van de lidstaten en het Forum van Europese comités van effectenregelgevers.

14. Europese Raad van Stockholm: Buitenlands beleid

B5-0252, 0253, 0254 en 0258/2001

Resolutie van het Europees Parlement over het resultaat op het gebied van buitenlandse zaken van de Europese Raad van 23/24 maart 2001 in Stockholm

Het Europees Parlement,

– gezien de conclusies van de Europese Raad van Stockholm van 23/24 maart 2001,

De westelijke Balkan en de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië

1. juicht de maatregelen toe die de regering van ex-Joegoslavië heeft genomen om voormalig president Milosevic te arresteren en steunt de juridische initiatieven met het oog op een proces in Belgrado; dringt er echter op aan dat Milosevic wordt overgedragen aan het Internationaal Joegoslaviëtribunaal (ICTY) om terecht te staan op beschuldiging van oorlogsmisdaden;
2. moedigt de Commissie en de Raad aan de regering van de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië zowel te steunen bij de verdediging van haar territoriale integriteit en openbare orde als bij haar beleid tot verbetering van de interetnische betrekkingen door waarborging van gelijke rechten en kansen voor alle burgers van de republiek, ongeacht hun etnische achtergrond;
3. betreurt oprecht dat er in de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië een crisis is uitgebroken en wijst er met nadruk op dat het het beginsel van onschendbaarheid van de grenzen en van het grondgebied van alle landen op de Balkan onderschrijft;
4. wijst de suggestie van president Poetin van de hand dat de campagne van de Russische strijdkrachten in Tsjetsjenië tot voorbeeld zou moeten dienen voor de benadering van de incidenten aan de grens tussen ex-Joegoslavië/Kosovo en de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië; betreurt het bovendien dat het voorzitterschap van de Raad er de voorkeur aan gaf geen enkel commentaar te leveren op deze publiekelijk gemaakte opmerkingen en gedane suggesties;
5. verzoekt de speciale UNMIK-afgevaardigde in Kosovo om bespoediging van de procedure die moet leiden tot democratische verkiezingen die openstaan voor alle burgers in een veilige omgeving, opdat een democratisch gekozen orgaan ontstaat dat als partner bij de discussies over de toekomst van Kosovo kan fungeren;
6. is verheugd over het optreden van de Raad, de heer Solana, Hoge Vertegenwoordiger voor het GBVB, en commissaris Patten om de gevechten te beëindigen en de hervatting van de dialoog tussen alle partijen te bevorderen; dringt aan op de snelle ontwikkeling van een systeem voor vroegtijdige waarschuwing om de crisis onder controle te houden;
7. steunt de opening van onderhandelingen tussen de autoriteiten van de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië en de legitieme vertegenwoordigers van de etnisch-

Albanese gemeenschap met het oog op een ingrijpende hervorming van de grondwet en de invoering van gelijke rechten voor beide gemeenschappen;

8. spreekt zijn waardering uit voor de pogingen van ex-Joegoslavische en Servische instanties in het kader van het plan-Covic gesprekken op gang te brengen om het geschil in Zuid-Servië aan de onderhandelingstafel op te lossen en verzoekt de Raad en de Commissie dit proces te steunen;

Het Midden-Oosten

9. verwerpt het gebruik van geweld en bevestigt opnieuw dat het zich verplicht acht de voortzetting van de dialoog te bevorderen; is verheugd over het besluit van de Europese Raad de Hoge Vertegenwoordiger voor het GBVB te verzoeken nauwe contacten te blijven onderhouden met alle betrokken partijen en in volledige samenwerking met de Commissie uiterlijk op de Europese Raad van Gotenburg verslag uit te brengen over de vraag hoe de Europese Unie een nadrukkelijker rol moet spelen bij het bevorderen van de hervatting van het vredesproces;
10. is ervan overtuigd dat de EU nu meer dan ooit een evenwichtige bijdrage moet leveren aan het opbouwen van vertrouwen, dat moet uitmonden in een hervatting van het vredesproces;
11. doet een beroep op de Israëliëse regering zich van een onevenredig gebruik van geweld te onthouden en verzoekt de Palestijnse Autoriteit dringend alles in het werk te stellen de extremisten in bedwang te houden;
12. verzoekt alle betrokken partijen alle acties te staken die resulteren in opvoering van de spanning en een niet-gewelddadige oplossing te zoeken, en zo snel mogelijk de onderhandelingen te hervatten met het oog op een overeenkomst in het kader van de respectieve resoluties van de Verenigde Naties;
13. dringt er bij de Israëliëse regering op aan haar bereidheid te tonen tot hervatting van de onderhandelingen, door een einde aan de blokkade van de Palestijnse gebieden en de expansie van de nederzettingen te maken en de achterstallige inkomsten aan de Palestijnse Autoriteit terug te betalen;
14. doet een dringend beroep op de lidstaten de douanecontrole op Israëliëse producten die in de EU worden ingevoerd te verscherpen en over te gaan tot de inbreukprocedures waarin de Associatieovereenkomst voorziet als er producten uit de bezette gebieden afkomstig blijken te zijn;
15. wijst nogmaals op het standpunt van de EU die voorstander is van het scheppen van een levensvatbare Palestijnse staat;
16. dringt er bij de lidstaten op aan opnieuw alles in het werk te stellen om ervoor te zorgen dat de VN-Veiligheidsraad een monitoring-missie in de Palestijnse gebieden inzet;
17. appelleert aan de Israëliëse en Syrische regering de dialoog ter oplossing van hun grensgeschillen voort te zetten en moedigt de heer Javier Solana en de Hoge Vertegenwoordiger van de EU voor dit gebied, de heer Moratinos, aan ten volle aan dit proces deel te nemen;

De Russische Federatie

18. spreekt zijn waardering uit voor het strategische partnerschap tussen de Unie en Rusland; wijst erop dat dit partnerschap gebaseerd moet worden op gemeenschappelijke waarden; herhaalt derhalve zijn verzoek aan de Russische Federatie een einde te maken aan de schendingen van de mensenrechten van burgers en vluchtelingen, die zowel plaatsvinden binnen Tsjetsjenië als daarbuiten, en terughoudendheid te betrachten in haar militaire optreden in dit gebied; wenst dat aan onafhankelijke media en humanitaire hulporganisaties toegang wordt verleend tot alle gebieden die zich onder Russische controle bevinden, teneinde de levensomstandigheden voor alle betrokkenen te verbeteren;

Kaliningrad

19. verzoekt de Commissie en de Raad, met het oog op de toekomstige positie van het Russische district Kaliningrad dat door de EU zal worden omsloten, in nauwe samenwerking met de Russische Federatie flexibele betrekkingen met het district Kaliningrad en zijn burgers aan te knopen; constateert dat het speciale aandacht zal vergen het toepassen van het *acquis* van Schengen op Litouwen en Polen en het regelen van de toegang voor Russische burgers wederzijds aanvaardbaar en verenigbaar te maken;

De noordelijke dimensie

20. doet een beroep op de Commissie en de Raad ten volle gebruik te maken van de mogelijkheden die het beleid inzake de noordelijke dimensie biedt en toont zich in dit kader verheugd over de bevordering van de cofinancieringsmaatregelen ter bestrijding van de verontreiniging in de Oostzee, en met name het initiatief tot cofinanciering van het rioolwaterzuiveringsproject te Sint-Petersburg;
21. is verheugd over het besluit om een lening van de EIB mogelijk te maken aan geselecteerde milieuprojecten in Rusland, wat van cruciaal belang is voor het milieu in de Oostzee;

Het Koreaans schiereiland

22. is verheugd over het besluit om de rol van de Unie op het Koreaans schiereiland ter ondersteuning van vrede, veiligheid en vrijheid te versterken, maar is van mening dat de steun aan Noord-Korea met name wat betreft de KEDO-overeenkomst moet worden herzien;

o
o o

23. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de president en het parlement van de Russische Federatie, de regering en het parlement van Israël en Syrië, de president van de Palestijnse Autoriteit en de Palestijnse Wetgevende Raad, de regering en het parlement van Noord- en Zuid-Korea, de regering en het parlement van de voormalige Joegoslavische Republiek Macedonië en de voormalige Republiek Joegoslavië en de secretaris-generaal van de Verenigde Naties.

15. Derde VN-Conferentie over de minst ontwikkelde landen

B5-0246/2001

Resolutie van het Europees Parlement over de derde Conferentie van de Verenigde Naties in Brussel over de minst ontwikkelde landen (14-20 mei 2001)

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar de Conferentie van Rio van 1992 over milieu en ontwikkeling, het Verdrag van Wenen van 1993 over de mensenrechten, de Conferentie van Caïro van 1994 over bevolking en ontwikkeling, de Conferentie van Peking van 1995 over vrouwen en ontwikkeling en de follow-up Conferentie van 2000 in New York,
 - onder verwijzing naar het UNCTAD-2000-verslag over de situatie van de minst ontwikkelde landen (MOL),
 - onder verwijzing naar het initiatief van de Commissie "alles behalve wapens",
 - gezien de Overeenkomst van Cotonou en de daarop betrekking hebbende handelsprotocollen (op 48 MOL zijn er 39 lid van de ACS),
 - gelet op de door de Commissie ontwikkelingssamenwerking op 13 februari 2001 ingediende mondelinge vraag aan de Raad en de Commissie (B5-0155/2001 en B5-0156/2001),
- A. overwegende dat volgens berekeningen van UNCTAD het bruto binnenlands product (BBP) van de 49 MOL tussen 1990 en 1998 officieel weliswaar met 3,2% per jaar is gestegen, maar als rekening wordt gehouden met de hoge bevolkingsgroei ter plaatse reëel slechts met 0,9% per jaar - zonder Bangladesh zelfs met slechts 0,4% - vergeleken met een wereldwijde stijging van het BBP van 2,5%,
- B. overwegende dat de MOL een gemiddeld BBP per hoofd hebben van slechts \$ 287, tegenover een gemiddelde van \$ 27.402 voor de ontwikkelde landen,
- C. overwegende dat volgens de UNCTAD de exportverdiensten van de ontwikkelingslanden met \$ 700 mrd per jaar zouden kunnen toenemen, ofwel 14 keer het bedrag van de steun die de ontwikkelingslanden jaarlijks ontvangen, indien de rijke, ontwikkelde landen hun markten zouden openen,
- D. overwegende dat de OESO-landen in 2000 meer dan \$ 300 mrd aan landbouwsubsidies hebben uitgegeven, hetgeen neerkomt op het BBP van geheel Afrika bezuiden de Sahara,
- E. overwegende dat sinds 1998 de handelsvoorwaarden voor het merendeel van de MOL als gevolg van de afkalvende prijzen voor grondstoffen (-30% tussen 1998-1999) zijn verslechterd,
- F. overwegende dat voor een substantiële terugdringing van de armoede in de MOL een

duurzame groei van het BBP van 7-8% in de MOL noodzakelijk is,

- G. overwegende dat de ontwikkeling in de MOL ten achterblijft bij de op de Topconferenties van de VN in de jaren '90 geformuleerde sociale doelen en de kloof met de andere ontwikkelingslanden in vele gevallen groter is geworden, en volgens VN, UNICEF, resp. WHO bijvoorbeeld
- de gemiddelde levensverwachting in de MOL bij 51 jaar ligt (62 jaar in alle ontwikkelingslanden), vergeleken met een levensverwachting van 74 jaar in de industrielanden;
 - de alfabetisering in de MOL bij 48% ligt (70% in alle ontwikkelingslanden bij elkaar);
 - de kindersterfte 107 per 1000 levend geboren bedraagt (64 in alle ontwikkelingslanden bij elkaar);
 - de geïnstalleerde capaciteit voor elektrische energie in de MOL slechts 33kW/1000 inwoners bedraagt (386 kW/1000 inwoners in alle ontwikkelingslanden bij elkaar),
- H. overwegende dat de steun per hoofd van de bevolking voor de MOL sinds 1990 met 45% is gedaald en thans op het niveau van het begin van de jaren '70 ligt,
- I. ervan overtuigd dat opheffing van de armoede een onmisbare voorwaarde is voor een wereldwijde verwezenlijking van vrede en ontwikkeling en bestrijding van armoede het prioritaire doel van elke vorm van ontwikkelingsbeleid moet zijn,
- J. overwegende dat de ontwikkelingslanden het recht zouden moeten hebben om betaalbare loco-geneesmiddelen te produceren, op de markt te brengen en in te voeren,
- K. overwegende dat 60% van de armste mensen in de minst ontwikkelde landen in regio's met een kwetsbaar milieu wonen,
- L. overwegende dat de rijkste 20% van de wereldbevolking 58% van het wereldinkomen ontvangt, terwijl de armste 20% slechts 1,4% van het wereldinkomen ontvangt,
- M. overwegende dat armoede niet alleen in monetaire termen moet worden gemeten, maar ook aan de hand van de onmogelijkheid om voldoende toegang te krijgen tot fundamentele rechten en behoeften wanneer het gaat om veiligheid en zelfvoorziening op voedselgebied, onderwijs, gezondheid of culturele expressie,
- N. overwegende dat de steun voor een duurzame ontwikkeling, waarbij een verstandige exploitatie van natuurlijke hulpbronnen en het milieu centraal staan, de steun voor gezondheidszorg, onderwijs en opleiding, bevordering van de democratie en de rechtsstaat, eerbiediging van alle mensenrechten en elementaire vrijheden en de gelijkheid van mannen en vrouwen essentiële elementen van het EU-ontwikkelingsbeleid zijn,
- O. overwegende dat het Wereldonderwijsforum in Dakar in april 2000 besloten heeft de vooruitgang te versnellen om te voldoen aan de internationale ontwikkelingsdoelstellingen voor het onderwijs, die tegen 2015 moeten zorgen voor lager onderwijs voor iedereen en voor gelijke behandeling van mannen en vrouwen in het onderwijs tegen 2005,
- P. overwegende dat een sterkere vermindering van de schuldenlast of extra financiële steun voor arme landen met een zware schuldenlast (HIPC), waarvan 30 landen behoren tot de MOL, en voor de overige arme MOL met schulden dringend noodzakelijk is, omdat de tot

desverre in het kader van het HIPC-initiatief getroffen maatregelen als gevolg van de dalende grondstoffenprijzen volstrekt onvoldoende zullen zijn voor een duurzame financiële ontlasting,

- Q. overwegende dat de MOL, ondanks ten dele verregaande politieke hervormingen, als gevolg van gebrekkige administratieve en financiële middelen voor de tenuitvoerlegging slechts geringe economische vooruitgang konden boeken,
- R. overwegende dat de MOL zo snel mogelijk onbeperkte toegang voor al haar producten, vrij van rechten, tot de markten van de industrielanden, met inbegrip van de EU moeten krijgen, en het desbetreffende "alles behalve wapens"-initiatief een eerste stap is, die door andere ondersteunende maatregelen, met name bij de opbouw van administratieve en logistieke faciliteiten, moet worden aangevuld, maar dat dit moet worden verleend overeenkomstig de overeenkomsten van Cotonou en de daarop betrekking hebbende handelsprotocollen, waarbij de garantieprijzen worden gehandhaafd voor de voornaamste producten die van groot belang zijn voor de boeregezinneneconomie in noord en zuid,
- S. overwegende dat van de 140 lidstaten van de WTO slechts 12 MOL een vertegenwoordiging in Genève hebben,
- T. overwegende dat ongeveer een derde van de MOL bij een conflict betrokken is of betrokken is geweest,
- U. overwegende dat de resultaten van de derde VN-Conferentie over de MOL niet mogen uitmonden in loze verklaringen, maar in een actieplan met concrete verplichtingen voor donorlanden en MOL,
 - 1. begroet de organisatie van de derde Conferentie van de Verenigde Naties over de minst ontwikkelde landen die in mei 2001 in de gebouwen van het Europees Parlement in Brussel wordt gehouden, als een kans en een verplichting voor de internationale gemeenschap en met name de industrielanden, om concrete maatregelen te nemen ten gunste van de MOL die verder gaan dan diplomatieke verklaringen;
 - 2. verzoekt de conferentie de verklaring van de Verenigde Naties van 1986 te herhalen en te bekrachtigen over de erkenning van het recht op ontwikkeling als onvervreemdbaar recht van de mens, dat een nieuwe internationale economische orde vereist, die gebaseerd is op gelijkheid, soevereiniteit, onderlinge afhankelijkheid en wederzijds belang,
 - 3. verzoekt de delegatie van de EU bij de Conferentie de navolgende politieke standpunten over te nemen en daarvoor op de Conferentie bij de andere deelnemers te pleiten om te waarborgen dat de standpunten van de EU en de lidstaten elkaar aanvullen;
 - 4. wijst erop dat de ontwikkelingshulp van de EU principieel openstaat voor alle ontwikkelingslanden, dat echter de armste en minst ontwikkelde landen bijzondere aandacht moeten krijgen en opheffing van extreme armoede daarbij een prioritair doel is;
 - 5. verzoekt de Conferentie een actieprogramma voor de MOL vast te stellen, dat als gemeenschappelijk kader voor MOL en hun partnerlanden en -instellingen kan dienen en leidt tot een echte en significante verbetering van de levensomstandigheden in de MOL in dit decennium en tot een halvering van de extreme armoede tot 2015; is van mening dat de

WTO en het IMF dienen bij te dragen aan de verwezenlijking van een dergelijk programma;

6. verzoekt de conferentie de in Rio in 1992 gedane toezeggingen te herhalen en zich in te zetten voor de tenuitvoerlegging hiervan; is van mening dat duurzame ontwikkeling als doel een prioriteit moet worden bij de politieke keuzen en moet dienen als basis voor de mechanismen die de wereldeconomie sturen om de armoede doeltreffend te bestrijden;
7. verzoekt de industrielanden de dalende tendens in de financiële hulp voor de ontwikkelingslanden te keren en een nauwkeurig tijdschema vast te stellen om de overheidsbijdrage van elke industriestaat aan het ontwikkelingsbeleid tot 0,7% van het BBP te verhogen, waarbij een belangrijk deel moet worden gebruikt voor de bestrijding van de armoede in de MOL; steun voor de MOL dient op middellange termijn voor tenminste 50% in de MOL zelf te worden uitgegeven;
8. verzoekt de lidstaten die tot nu toe hun bijdrage aan de speciale armoedebestrijdings- en groeifaciliteit niet hebben betaald dit voor het eind van het jaar te doen;
9. is van mening dat duurzame ontwikkeling een politieke keus is waarvoor de deelname vereist is van de burgers, alsmede de mobilisatie van interne (menselijke, intellectuele, natuurlijke) hulpbronnen bij een optimaal gebruik van de plaatselijke kennissystemen en verbetering en ontwikkeling van de openbare dienstverlening, en verzoekt in dit perspectief de geïndustrialiseerde landen de interne inspanningen van de MOL te steun om hun autonomie te versterken;
10. onderstreept dat doeltreffende strategieën ter opheffing van de armoede in gelijke mate gericht moeten zijn op verbetering van de infrastructuur in de sociale sector (met name voor wat betreft de universele toegang tot onderwijs) en de gezondheidszorg en in de productiecapaciteit van de armen, d.w.z. toegang tot land, technologie, onderwijs, krediet, enz.;
11. acht financiële en technische steun aan de MOL voor de opbouw van institutionele faciliteiten en voor een verantwoorde leiding van staat en administratie, waaronder toezicht op het gebruik van overheidsgeld, een essentiële voorwaarde voor een succesvolle bestrijding van de armoede op grond van een langetermijnplanning, zoals het opzetten van methoden voor kapitaalaccumulatie, met inbegrip van microkredieten om het MKB in MOL te bevorderen en te stimuleren;
12. wijst erop dat bevordering van de democratie en de mensenrechten, gelijkstelling van mannen en vrouwen, milieubescherming, een goed functionerend rechtstelsel, vrije media en betrokkenheid van het maatschappelijk middenveld bij de programmering van het sectorieel beleid voor een duurzame economische en sociale ontwikkeling onmisbaar zijn en dat bij alle maatregelen ter ondersteuning van de MOL rekening moet worden gehouden met deze sectoroverschrijdende aspecten;
13. wijst erop dat de ontwikkelingssteun van de EU niet doeltreffend kan zijn wanneer de MOL in gewapende conflicten verwickeld zijn; benadrukt dat de rechtstreekse samenwerking met MOL die in gewapende conflicten verwickeld zijn of met MOL die onevenredige bedragen uitgeven voor de aankoop van wapens niet kan worden gehandhaafd;
14. herinnert de regeringen van de landen die het democratische vereiste inzake de afschaffing

van de doodstraf en de onverwijld toepassing van het moratorium op de uitvoering van de doodstraf niet in hun wetboek van strafrecht hebben opgenomen, eraan dat zonder eerbied voor het leven geen sprake is van naleving van de grondrechten;

15. wijst erop dat vrouwen bij de ontwikkelingssamenwerking een essentiële rol moeten spelen en verzoekt de MOL, hun partnerlanden en de internationale organisaties in elke fase van de planning, uitvoering en evaluatie van de ontwikkelingssamenwerking op adequate wijze rekening te houden met de belangen van de vrouwen en geslachtsspecifieke kwesties;
16. wijst erop dat het ontwikkelingsbeleid van de partnerlanden van de MOL bijvoorbeeld gericht moet zijn op steun voor de ontwikkeling van plattelandseconomieën, zodat zij hun natuurlijke hulpbronnen beter kunnen gebruiken, en op het opzetten van kleine en middelgrote ondernemingen om de plattelandseconomie in stand te houden;
17. begroet het initiatief van de Commissie om alle producten uit MOL, uitgezonderd wapens en munitie, onbeperkt toegang te geven tot de markten van de EU; wijst er echter op dat de EU op passende wijze rekening moet houden met de legitieme verwachtingen van de ACS-landen die voortvloeien uit de Overeenkomst van Cotonou; erkent voorts dat de huidige Overeenkomst van Cotonou de niet-ACS-landen uitsluit, waar de meerderheid van de armste mensen woont; is van mening dat de EU moet zorgen voor invoerquota tegen nultarief en garantieprijzen voor belangrijke basisproducten zoals suiker, zonder de aan de ACS-landen toegekende contingenten te verminderen;
18. benadrukt dat toegang tot de markt op zich niet voldoende is om economische groei te waarborgen, en dat economische groei op zich niet automatisch tot een billijk verdeelde ontwikkeling leidt;
19. wijst er in dit verband op dat de voorschriften en bepalingen van de WTO moeten worden herzien, zodat uitgebreid rekening kan worden gehouden met de belangen van een duurzame ontwikkeling en de problemen van de ontwikkelingslanden en met name de MOL;
20. verlangt met spoed hervorming en democratisering van de WTO zodat de MOL doeltreffend kunnen deelnemen;
21. benadrukt de noodzaak de ontwikkelingslanden in staat te stellen autonomie op voedselgebied te ontwikkelen, met name door in het kader van de WTO hun recht te beschermen om hun nationale voedingsmiddelenproductie en boerenstand te beschermen;
22. verlangt dat de MOL, met inbegrip van de landen die lid zijn van de WTO per geval vrijgesteld worden van verboden op binnenlandse steunmaatregelen of van exportsubsidies;
23. verlangt de volledige kwijtschelding van de schulden van MOL met een zware schuldenlast bij de industrielanden, met het oog op armoedebestrijding, met name in het onderwijs en de gezondheidszorg;
24. wijst op de noodzaak om een garantiefonds in te stellen of de middelen daarvan te verhogen, om particuliere investeringen te stimuleren, en om maatregelen ter bevordering van o.a. door BRAC en de Grameen Bank ingevoerde regelingen voor kleine kredieten en lokale "Peoples Banking"-initiatieven uit te voeren;

25. is van mening dat de leningen voor exportkredieten en investeringen voor hetgeen reëel noodzakelijk is voor de duurzame ontwikkeling van de MOL met spoed beter moeten worden aangepast;
26. wijst erop dat de opbouw van een adequate infrastructuur op het gebied van de informatie- en communicatietechnologieën (ICT) in de MOL moet worden gesteund; wijst met name op de rol van de (draadloze) toegang tot het Internet en de enorme mogelijkheden die dit biedt voor onderwijs op afstand, alsmede voor de gezondheidszorg, de creatie van arbeidsplaatsen, de oprichting van kleine bedrijven, coöperatieve netwerken, enz.;
27. acht invoering van sectoriële programma's op het gebied van onderwijs en gezondheidszorg, met name in verband met HIV/AIDS, malaria en tuberculose, een van de belangrijkste bijdragen voor een armoedebestrijding op de korte en middellange termijn en wijst erop dat de industrielanden, als partnerlanden van de MOL, meer financiële steun aan sectoren moeten geven;
28. verlangt aanzienlijke vooruitgang bij het bereiken van de doelen van Onderwijs voor allen, met inbegrip van de ontwikkeling van actieplannen voor nationale deelname voor 2002, en verlangt dat de donorgemeenschap instemt met de inhoud van het mondiaal initiatief voor onderwijs in 2001;
29. verzoekt de industrielanden om samen met de multinationale farmaceutische bedrijven en de MOL een systeem te ontwikkelen waarmee arme patiënten in de MOL een doeltreffende toegang tot medicijnen en vaccinaties tegen betaalbare prijzen kunnen krijgen;
30. dringt er bij de Commissie en de Raad op aan onmiddellijk stappen te ondernemen voor erkenning van het recht van landen die zijn getroffen door AIDS en door exogene factoren veroorzaakte ziekten of andere omvangrijke epidemieën voorkomend op een lijst van de WHO, om de noodzakelijke geneesmiddelen te vervaardigen en in de handel te brengen, of deze te importeren zonder hier de kosten voor te hoeven betalen in verband met de intellectuele eigendomsrechten;
31. verzoekt de MOL en hun partnerlanden de IAO-overeenkomsten toe te passen en vooral - voorzover dat nog niet gebeurt - IAO-overeenkomst C182 van 17 juni 1999 betreffende het verbod op kinderarbeid te ratificeren en zich in te zetten voor onmiddellijke afschaffing van kinderarbeid, en daarbij als interne ontwikkelingsfactor verplicht onderwijs gedurende de jeugd en de adolescentie te bevorderen;
32. verzoekt de Commissie, de lidstaten en de internationale gemeenschap hun instrumenten ter voorkoming van conflicten op financieel, personeel en organisatorisch gebied te versterken en daarbij speciaal aandacht te besteden aan de wapenhandel en de door de MOL voor wapenaankopen bestemde bedragen, omdat een jarenlang ontwikkelingsstreven door oorlogen en gewapende conflicten snel teniet kan worden gedaan, wat in het geval van de MOL bijzonder ernstig is;
33. verzoekt de lidstaten, de internationale organisaties en de Commissie in dit verband in elke fase van de planning, uitvoering en evaluatie van programma's rekening te houden met de kwesties in verband met de concepten peacemaking, peacebuilding en peacekeeping in landen waar recentelijk een gewapend conflict heeft gewoed of in landen die aan het eind

van een conflict nog te maken hebben met ontheemde en gevluchte bevolkingsgroepen;

34. verzoekt de Commissie, de lidstaten en de internationale gemeenschap in het kader van conflictpreventie en –beheer speciaal rekening te houden met de situatie van de kindsoldaten en de noodzaak om voor hun lichamelijk en geestelijk herstel te zorgen, en alles in het werk te stellen om dergelijke situaties in de toekomst te voorkomen;
35. is ervan overtuigd dat economische ongelijkheid, sociaal onrecht, het ontbreken van democratie, aantasting van het milieu en belangenconflicten op regionaal en internationaal niveau tot gewapende conflicten kunnen leiden en is van mening dat conflictpreventie moet worden bedreven om oplossingen voor structurele oorzaken te vinden;
36. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie en de secretaris-generaal van de Verenigde Naties.

16. Commissie mensenrechten van de Verenigde Naties en de Volksrepubliek China

B5-0269, 0285 en 0294/2001

Resolutie van het Europees Parlement over de indiening van een resolutie, of gezamenlijke indiening met de Verenigde Staten, op de 57e zitting van de VN-Commissie voor de rechten van de mens in Genève, over de bedroevende toestand van de rechten van de mens in de Volksrepubliek China

Het Europees Parlement,

- gezien de conclusies van de Raad algemene zaken van 19 maart 2001, waaruit bezorgdheid over de ernstige schendingen van de rechten van de mens in de Chinese Volksrepubliek blijkt, vooral vanwege de resolutie die aanbeveelt om zich van optreden tegen China te onthouden,
 - onder verwijzing naar zijn vroegere resoluties over de toestand van de rechten van de mens in de Volksrepubliek China, over Tibet en over de prioriteiten en aanbevelingen van de Europese Unie voor de zitting van de VN-Commissie voor de rechten van de mens in maart 2001 in Genève,
 - gezien de conclusies van de topontmoeting van 21 december 1999 tussen de Europese Unie en de Chinese Volksrepubliek en de conclusies van 22 januari 2001 van de Raad over de dialoog over de rechten van de mens tussen de Europese Unie en de Chinese Volksrepubliek,
 - gelet op artikel 18 van de Universele verklaring van de rechten van de mens van de Verenigde Naties over de vrijheid van godsdienst,
- A. verontrust over het feit dat de Volksrepubliek China wel het Internationaal Handvest van de burgerlijke en politieke rechten en het Internationaal Handvest van de economische, sociale en culturele rechten ondertekend heeft, maar de ratificatie- en uitvoeringsprocedures nog altijd niet afgesloten heeft,
- B. bezorgd over het gebrek aan eerbied voor de fundamentele vrijheden in China, o.a. de vrijheid van meningsuiting, godsdienst en vereniging, de aanhoudende schendingen van de mensenrechten van actievoerders voor democratie, verdedigers van vrije vakbonden, het systeem van administratieve aanhouding, de mensenrechten van gevangenen, de gevallen van foltering en het frequente gebruik van de doodstraf,
- C. bezorgd over de schending van de godsdienstige en culturele rechten in Tibet, Chinees Turkestan en Binnen-Mongolië,
- D. met spijt overwegende dat de besluiten van 19 maart 2001 van de Raad algemene zaken nog niet volledig rekening houden met de wensen die het uitgesproken heeft,
- E. nadrukkelijk overwegende dat de Verenigde Staten het besluit genomen hebben om op de 57^e zitting van de VN-Commissie voor de rechten van de mens een ontwerpresolutie over

de rechten van de mens in China in te dienen,

- F. overwegende dat het de plicht van de Europese Unie is om bij de bevoegde internationale organisaties haar steun te verlenen voor elk initiatief om ook maar enige vorm van schending van de rechten van de mens in het algemeen en de gebruikmaking van de doodstraf aan de kaak te stellen,
1. dringt er bij de lidstaten op aan om op de 57^e zitting van de VN-Commissie voor de rechten van de mens een resolutie in te dienen, of samen met de Verenigde Staten in te dienen, die de toestand van de rechten van de mens in de Chinese Volksrepubliek betreurt;
 2. verzoekt de fungerend voorzitter alles in het werk te stellen om de standpunten van de verschillende lidstaten in overeenstemming met de bewuste resolutie te coördineren;
 3. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de regeringen van de lidstaten en de VN-Commissie voor de rechten van de mens.

17. Eerbiediging van de doelstellingen van de Conferentie van Kyoto

B5-0267, 0270, 0278, 0287 en 0295/2001

Resolutie van het Europees Parlement over de doelstellingen van de Conferentie van Kyoto

Het Europees Parlement,

- gelet op de artikelen 2 en 6 van het EG-Verdrag, die ertoe strekken dat de eisen inzake milieubescherming geïntegreerd moeten worden in de diverse sectoriële beleidsvormen van de Gemeenschap met het oog op het bevorderen van een in milieuopzicht duurzame economische ontwikkeling,
 - gezien het VN-raamverdrag van 1992 inzake klimaatverandering (UNFCCC), dat op de Top van Rio werd vastgesteld,
 - gelet op het Protocol van Kyoto van december 1997 bij het UNFCCC,
 - gezien de conclusies van de Milieuraad die op 22 juni 2000 werd gehouden,
 - gezien de zesde Conferentie van partijen (COP6), die in november 2000 in Den Haag werd gehouden,
 - onder verwijzing naar zijn resoluties over klimaatverandering van 9 februari 1999¹, 7 oktober 1999² en 26 oktober 2000³,
- A. overwegende dat de klimaatverandering duidelijk een van de alarmerendste uitdagingen is waarmee de wereld zich op de drempel van de 21ste eeuw geconfronteerd ziet; overwegende dat uit een recent rapport van het Intergovernmental panel on Climate Change (een gezamenlijk project van het Environmental Panel van de VS en de World Meteorological Organisation) blijkt dat de temperatuur van de aarde in de loop van deze eeuw tussen de 1,4 en 5,8°C zal toenemen indien geen actie wordt ondernomen om dit verschijnsel, dat grotendeels aan de activiteiten van de mens is te wijten, aan te pakken; overwegende dat in hetzelfde rapport de rampzalige consequenties van een dergelijk verschijnsel worden onderstreept, waarbij er een toenemende kans is op het optreden van tyfonen en cyclonen, terwijl de ijs- en sneeuwoppervlakken dramatisch verminderen en het zeeoppervlak stijgt; overwegende dat de situatie als gevolg van de verwarming van het aardoppervlak reeds uiterst zorgwekkend is in sommige delen van de wereld; overwegende dat het in dit verband thans van het grootste belang is geworden de emissie van broeikasgassen, de belangrijkste oorzaak van de verwarming van de aarde, te beperken,
- B. overwegende dat het Protocol van Kyoto bij het UNFCCC het voornaamste politieke instrument is voor enige vorm van een duurzame ontwikkelingsstrategie in het algemeen en voor de wereldstrategie tegen de opwarming van het wereldklimaat in het bijzonder; overwegende dat de ratificering daarvan en de uitvoering van het allergrootste belang zijn;

¹ PB C 150 van 28.5.1999, blz. 59.

² PB C 107 van 13.4.2000, blz. 112.

³ Punt 13 van de aangenomen teksten.

overwegende dat het Protocol, voordat het van kracht kan worden, geratificeerd moet worden door 55 ondertekenende landen waarvan de emissies tenminste 55% vertegenwoordigen van de totale emissies aan kooldioxide van de 84 ondertekenende landen,

- C. overwegende dat 38 industrielanden, waaronder de VS, in Kyoto ermee instemden om vóór 2012 hun emissies van broeikasgassen met gemiddeld 5,2% tegenover het niveau van 1990 te beperken; overwegende dat de EU-landen zich hebben vastgelegd op een beperking van 8% en de VS op een beperking van 7%; overwegende dat hiertoe in alle landen wettelijk bindende verplichtingen moeten worden aangegaan; overwegende dat voorzitter Prodi en premier Göran Persson een beroep hebben gedaan op president Bush om een "dialoog op hoog niveau" tussen de EU en de VS aan te gaan om meningsverschillen over het Protocol uit de weg te ruimen;
- D. overwegende dat op de zesde Conferentie van partijen in Den Haag een groot aantal moeilijkheden aan de dag trad bij de follow-up en uitvoering van het Protocol van Kyoto,
- E. overwegende dat de nieuwe regering van de VS het Protocol van Kyoto heeft verworpen; overwegende dat de president van de VS, George W. Bush, erop heeft gewezen dat de uitvoering van het Protocol van Kyoto banen zou kosten en de economie van de VS zou schaden, terwijl de ontwikkelingslanden zich niet zouden behoeven te bekommeren om het schoonmaken van het milieu,
- F. overwegende dat de VS ongeveer 25% van de totale hoeveelheid aan kooldioxide-emissies uitstoten, de belangrijkste verontreinigende stof die onder het Protocol van Kyoto valt; overwegende dat er grote verschillen zijn in de CO₂-productie per hoofd van de bevolking in verschillende landen: de gemiddelde Europeaan produceert 10 ton CO₂ per jaar, de gemiddelde Amerikaan 24 ton, terwijl de ontwikkelingslanden onder dit gemiddelde liggen; overwegende dat een productie van 1,7 ton per hoofd van de bevolking in de gehele wereld het toegestane maximum zou zijn om een eind te maken aan de opwarming van het wereldklimaat,
- G. overwegende dat het klimaatcontroleprotocol van de VN een doorzichtig mechanisme is waarbij tegenover pas geïndustrialiseerde landen kan worden aangetoond dat industrialisatie en milieubescherming hand in hand kunnen en moeten gaan,
 - 1. veroordeelt ten stelligste het door president George W. Bush genomen besluit het Protocol van Kyoto over de opwarming van het wereldklimaat niet uit te voeren; onderstreept dat dit unilateraal genomen besluit het gehele proces van Kyoto in gevaar brengt en daarmee de dreiging van een klimaatramp naderbij brengt; is van oordeel dat dit besluit een zeer slecht politiek signaal is voor de betrekkingen en de dialoog tussen de EU en de VS; is verheugd over de verklaring van de Europese Raad van Stockholm over de klimaatverandering en met name over de erkenning dat "klimaatverandering de toekomstige welvaart en economische vooruitgang van de gehele planeet bedreigt";
 - 2. deelt het standpunt van het Zweedse voorzitterschap, dat de houding van de VS beschreef als "afschuwwekkend en provocerend"; schaart zich achter de protesten die van een groot aantal regeringen en milieu-NGO's in de wereld zijn uitgegaan;
 - 3. spreekt er zijn afschuw over uit dat het langetermijnbelang van de meerderheid van de wereldbevolking wordt opgeofferd aan de corporatieve inheligheid op korte termijn in de

VS;

4. brengt in herinnering dat president Clinton het protocol in 1998 heeft ondertekend en doet derhalve een beroep op de huidige regering van de VS een constructieve dialoog met de EU aan te gaan, zodat het uitvoeringsjaar 2002 kan worden gehaald;
5. is van oordeel dat het Protocol van Kyoto de hoeksteen blijft vormen van een wereldstrategie tegen de verwarming van het aardoppervlak en dat een eventueel alternatief plan het gehele proces met jaren zou vertragen, waardoor onvoorspelbare effecten zouden ontstaan; onderstreept dat de nieuwe Amerikaanse benadering ertoe zal leiden dat de VS tot isolationisme op milieugebied is gedoemd;
6. betwist de argumenten van de regering van de VS en onderstreept dat het Protocol van Kyoto moet worden gezien als deel van een wereldwijde strategie voor duurzame ontwikkeling die in geen geval strijdig is met economische ontwikkeling en de werkgelegenheid, omdat strategieën voor een duurzame ontwikkeling en een rationeel gebruik van de natuurlijke hulpbronnen op de middellange en lange termijn de economische groei in de hand werken;
7. legt er de nadruk op dat de strijd tegen de opwarming van het wereldklimaat een zaak is van solidariteit tussen de ontwikkelde landen en de ontwikkelingslanden; is daarom verheugd over de unanieme veroordeling van de VS door de EU, China en Japan; wijst erop dat de recente intergouvernementele groep deskundigen inzake klimaatverandering erop heeft gewezen dat landen die over de meest beperkte hulpbronnen beschikken ook de landen zijn met het minste vermogen tot aanpassing en daarom het meest kwetsbaar zijn voor de opwarming van het wereldklimaat en de nadelige gevolgen daarvan; daarom hebben de ontwikkelde landen, waaronder de Verenigde Staten van Noord-Amerika, een belangrijke verantwoordelijkheid, op grond waarvan zij een toonaangevende rol moeten spelen bij een doeltreffende vermindering van de emissies van broeikasgassen; wijst erop dat het in zijn reeds genoemde resolutie van 26 oktober 2000 een beroep deed op de overeenkomstsluitende partijen "zo snel mogelijk over te gaan tot de vaststelling van verdere ambitieuze reduceringsdoelstellingen, vooral voor de industrielanden";
8. onderstreept verder dat duurzame ontwikkeling een zaak is van solidariteit tussen de generaties; het zou in sociaal en menselijk opzicht onverantwoordelijk zijn het erfgoed van de energiebronnen en een gezond milieu, waarop onze nakomelingen ons terecht zullen aanspreken, te verkwisten;
9. is van oordeel dat het met het oog op de voorkoming van de opwarming van het wereldklimaat van essentieel belang is om op de COP6A tot een goed resultaat te komen zodat het Protocol van Kyoto voor 2002 kan worden geratificeerd en ten uitvoer gelegd, en ondersteunt derhalve alle initiatieven van de Raad en de Commissie die hierop zijn gericht;
10. ondersteunt ten volle de verklaring van de Raad van Stockholm waarin wordt bevestigd dat Europa zich werkelijk ten opzichte van het proces van Kyoto en de ratificering en uitvoering van het Protocol gebonden acht;
11. herhaalt ervan overtuigd te zijn dat de EU en haar lidstaten onverwijld moeten overgaan tot uitvoering van een evenwichtig pakket beleidsvormen en maatregelen om de EU aan haar doelstelling van Kyoto te laten voldoen, ongeacht eventuele tegenslagen bij de onderhandelingen;

12. verzoekt de Commissie en de lidstaten een toonaangevende rol in het proces van Kyoto te blijven spelen en de ratificeringsprocedure te doen slagen;
13. verzoekt de Commissie en de lidstaten alle nodige politieke en diplomatieke initiatieven te ontwikkelen om druk uit te oefenen op de regering van de VS zodat deze haar positie ten opzichte van het Protocol van Kyoto heroverweegt; is derhalve verheugd over de maatregelen van de Commissie en de Raad die hierop zijn gericht en ondersteunt deze instellingen ten volle in hun streven;
14. doet een beroep op de onderhandelaars van de Europese Unie een snelle ratificering van het Protocol - zelfs zonder de VS - tijdens de aanloop naar de COP6A en nog vóór de Rio+10-Conferentie in 2002 te overwegen;
15. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de Verenigde Naties en de regering van de Verenigde Staten van Noord-Amerika.

18. Mensenrechten: Ontvoering van de heer Tsiakourmas op Cyprus

B5-0266, 0271, 0279, 0286 en 0296/2001

Resolutie van het Europees Parlement over de ontvoering van de heer Tsiakourmas op Cyprus

Het Europees Parlement,

- gelet op zijn eerdere resoluties over de situatie op Cyprus, zijn resolutie van 12 juli 1995 over de aanvraag van Cyprus van het lidmaatschap van de Europese Unie¹ en zijn resoluties over Turkije,
 - gelet op de verklaring van 5 juni 2000 van de Gemengde Parlementaire Commissie EU-Turkije,
 - gelet op de VN-resoluties over Cyprus,
- A. overwegende dat de heer Panicos Tsiakourmas op 13 december 2000 werd ontvoerd van het grondgebied van de soevereine Britse basis Dhekelia bij Pyla op Cyprus en met geweld werd overgebracht naar door Turkije bezet gebied, waar hij werd overgedragen aan en gearresteerd door de politie en waar hij sindsdien gevangen zit,
- B. overwegende dat de autoriteiten van de soevereine Britse basis publiekelijk hebben bevestigd dat de heer Tsiakourmas met geweld en willekeur ontvoerd werd van soeverein Brits grondgebied,
- C. overwegende dat alles erop duidt dat de heer Tsiakourmas na zijn ontvoering drugs zijn ondergeschoven,
- D. overwegende dat hoewel de beweringen dat de heer Tsiakourmas drugs in zijn bezit had, niet bewezen zijn, er op grond van gefabriceerde aanklachten toch procedures in gang gezet zijn in de illegale rechtscolleges in het door de Turkse troepen bezette gebied,
- E. overwegende dat de heer Tsiakourmas kampt met chronische gezondheidsproblemen en zijn gezondheidstoestand voortdurend achteruitgaat, aldus VN- en andere doktoren die hem onderzocht hebben,
1. veroordeelt de ontvoering en latere arrestatie van de heer Tsiakourmas door de Turkse Cyprioten met duidelijke steun van de Turkse bezettingstroepen, hetgeen een flagrante schending van het internationale recht vormt;
 2. dringt er bij de Turkse regering op aan om alles in het werk te stellen om te waarborgen dat deze zaak tot een positief einde komt; verzoekt het lokale bestuur in het bezette gebied van Cyprus de heer Tsiakourmas onmiddellijk en onvoorwaardelijk vrij te laten; dringt erop aan hem tijdens zijn gevangenschap een adequate medische verzorging te geven;
 3. doet een beroep op alle betrokken partijen om naar een vreedzame oplossing voor het

¹ PB C 249 van 25.9.1995, blz. 74.

probleem Cyprus te blijven streven, met inachtneming van de betrokken resoluties van de VN-Veiligheidsraad en de inspanningen van de secretaris-generaal van de VN;

4. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen van de lidstaten, de regeringen en parlementen van Cyprus en Turkije en de secretaris-generaal van de VN.

19. Mensenrechten: Verkrachting van katholieke zusters

B5-0261, 0272, 0280 en 0298/2001

Resolutie van het Europees Parlement over seksueel geweld tegen vrouwen, meer in het bijzonder katholieke zusters

Het Europees Parlement,

- gezien de Universele Verklaring van de rechten van de mens en het Europees Verdrag over de rechten van de mens,
 - gezien het Europees Handvest van de grondrechten,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 16 september 1997 over de noodzaak van een campagne in de gehele Europese Unie ter bestrijding van geweld tegen vrouwen¹,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 10 maart 1999 over geweld tegen vrouwen²,
 - gezien het VN-Verdrag inzake de uitbanning van elke vorm van discriminatie van vrouwen,
- A. gezien zijn krachtige veroordeling - en die van de andere instellingen van de Europese Unie - van elke vorm van geweld tegen vrouwen, meer in het bijzonder seksueel misbruik,
- B. ten zeerste verontrust door een rapport in het Amerikaanse tijdschrift "National Catholic Reporter", dat melding maakt van een groot aantal gevallen van verkrachting van katholieke zusters door priesters, in minstens 23 landen,
- C. overwegende dat de Heilige Stoel bevestigt dat hij op de hoogte is van gevallen van verkrachting en seksueel misbruik van vrouwen, o.a. zusters, door katholieke priesters, daar het Vaticaan sinds 1994 minstens vijf rapporten over dat onderwerp heeft ontvangen,
- D. overwegende dat de officiële instanties goed op de hoogte waren van die schendingen van de rechten van de mens, maar er niet op een passende manier tegen opgetreden zijn,
- E. overwegende dat volgens dezelfde rapporten verschillende verkrachte zusters ook gedwongen zijn tot abortus, uit hun gemeenschap moesten treden en in bepaalde gevallen besmet zijn met HIV/AIDS,
- F. gezien de verklaringen van de woordvoerder van het Vaticaan, Joaquín Navarro Valls, die zegt dat het probleem "bekend, maar geografisch beperkt" is en er nadrukkelijk op wijzend dat het probleem wel degelijk ruimer verspreid is dan in Afrika alleen,
- G. overwegende dat seksuele uitbuiting een misdaad tegen de menselijke persoon is en dat de daders voor de rechter gebracht moeten worden,
1. laakt alle schendingen van de rechten van de vrouw en elke vorm van seksueel geweld,

¹ PB C 304 van 6.10.1997, blz. 55.

² PB C 175 van 21.6.1999, blz. 133.

meer in het bijzonder tegen katholieke zusters, en betuigt zijn solidariteit met de slachtoffers;

2. wenst dat de daders aangehouden en voor de rechter gebracht worden; verzoekt de gerechtelijke autoriteiten van de 23 landen die in de rapporten genoemd worden, in een gerechtelijke procedure volledige opheldering te verschaffen in de gevallen van geweldpleging tegen vrouwen;
3. verzoekt de Heilige Stoel alle beweringen van seksuele uitbuiting in zijn eigen organisaties ernstig te nemen, samen te werken met de gerechtelijke overheden en de daders uit officiële functies te verwijderen;
4. verzoekt de Heilige Stoel vrouwelijke religieuze gezagsdragers die uit hun ambt zijn gezet omdat zij de aandacht van hun meerderen op misbruiken gevestigd hebben, in hun functie te herstellen en de slachtoffers de nodige bescherming te verlenen en schadeloos te stellen voor de discriminatie waarvan zij als gevolg van de feiten mogelijk te lijden hebben;
5. verlangt dat de inhoud van de vijf rapporten die genoemd worden in de "National Catholic Reporter" volledig openbaar gemaakt wordt;
6. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de Heilige Stoel, de Raad van Europa, de Commissie voor de rechten van de mens van de Verenigde Naties, de regeringen van Botswana, Burundi, Brazilië, Colombia, de Democratische Republiek Kongo, de Filippijnen, Ghana, Ierland, India, Italië, Kenia, Lesotho, Malawi, Nigeria, Oeganda, Papoea-Nieuw-Guinea, Sierra Leone, Tanzania, Tonga, de Verenigde Staten van Amerika, Zambia, Zimbabwe en Zuid-Afrika.

20. Mensenrechten: Pakistan

B5-0265, 0273, 0281, 0288 en 0299/2001

Resolutie van het Europees Parlement over de mensenrechten in Pakistan

Het Europees Parlement,

- A. overwegende dat generaal Pervez Musharraf Pakistan sinds de staatsgreep van oktober 1999 steeds verder heeft verwijderd van een rechtsstaat en eerbiediging van de mensenrechten,
- B. overwegende dat op 23 maart 2001, de Pakistaanse nationale feestdag, tal van burgerrechtenactivisten zijn gearresteerd, onder wie Nawadzada Nasrullah Khan, leider van het Verbond voor herstel van de democratie, huisarrest hebben gekregen of verbod hebben gekregen deel te nemen aan bijeenkomsten om te protesteren tegen de aan politieke en basisbewegingen opgelegde beperkingen,
- C. overwegende dat het totale aantal arrestaties onbekend is, maar dat alleen al in Lahore wellicht meer dan 1.000 mensen zijn opgepakt,
- D. overwegende dat tal van arrestanten kennelijk niet op grond van officiële beschuldigingen worden vastgehouden en dat de meesten gevangen zitten overeenkomstig de wet inzake de handhaving van de openbare orde,
- E. overwegende dat deze arrestaties hebben plaatsgehad kort voor de tweede reeks plaatselijke verkiezingen waaraan de politieke partijen niet mogen meedoen,
- F. overwegende dat dit de meest omvangrijke golf van tegen de politieke partijen gerichte arrestaties is die de militaire machthebbers hebben uitgevoerd sinds zij in 1999 de macht hebben gegrepen,
- G. overwegende dat deze actie erop gericht is het streven naar democratie de kop in te drukken en de politieke partijen te beletten hun legitieme werkzaamheden uit te voeren,
- H. overwegende dat deze actie twijfel doet rijzen over de oprechtheid waarmee de militaire regering de democratie wil herstellen,
- I. overwegende dat het Hooggerechtshof van Pakistan de regering opdracht heeft gegeven vóór oktober 2002 nationale verkiezingen te organiseren,
- J. overwegende dat generaal Musharraf in zijn toespraak op de nationale feestdag heeft opgeroepen tot solidariteit en eenheid en heeft verklaard dat een maatschappelijke orde zonder uitbuiting, discriminatie en ongerechtigheid niet kan worden verwezenlijkt zonder actieve steun van de bevolking,
- K. overwegende dat de actiegroep van Gemenebestministers op 20 maart 2001 heeft verklaard verontrust te zijn over het feit dat politieke partijen worden lastiggevallen,

alsook over het feit dat aan democratische activiteiten, processen en instellingen beperkingen worden opgelegd en dat personen zonder behoorlijk proces worden vastgehouden, en nogmaals de mening te kennen heeft gegeven dat er geen reden was de parlementsverkiezingen uit te stellen,

1. veroordeelt de willekeurige arrestatie van politieke leiders en actievoerders;
2. verzoekt de Pakistaanse autoriteiten met klem alle gevangenen onmiddellijk op vrije voeten te stellen;
3. verzoekt om herstel van de rechtsstaat en de democratische vrijheden in Pakistan en om vrije, pluralistische en doorzichtige verkiezingen, en verzoekt de regering van generaal Musharraf met klem binnenkort provinciale en nationale verkiezingen te houden;
4. stelt met ontzetting vast dat de verklaringen in de toespraak van generaal Musharraf haaks staan op de maatregelen van de politie om bijeenkomsten op de nationale feestdag te verhinderen en zoveel burgerrechtenactivisten te arresteren;
5. verzoekt de regering van Pakistan bovenal met klem het verbod op alle openbare politieke bijeenkomsten, stakingen en optochten te herroepen;
6. verzoekt de militaire junta van Pakistan erop toe te zien dat personen niet worden vervolgd omdat zij gebruik maken van hun recht op vrije meningsuiting;
7. verzoekt de militaire junta nogmaals een eind te maken aan alle vormen van steun aan het Talibanbewind in Afghanistan en fundamentalistische groeperingen in Pakistan te bestrijden door ook godsdienstige minderheden en vrouwen veiligheid en gelijke behandeling te bieden;
8. wijst Pakistan nogmaals op het grote belang dat de EU hecht aan eerbiediging van de mensenrechten die een onlosmakelijk deel vormen van haar buitenlandse betrekkingen en van alle samenwerkingsovereenkomsten;
9. verzoekt de Commissie nogmaals samenwerkingsprogramma's uit te voeren die erop gericht zijn in de sector mensenrechten werkzame NGO's actief te steunen;
10. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regering en het parlement van Pakistan, de SAARC en de secretaris-generaal van het Gemenebest.

21. **Mensenrechten: Rechten van homoseksuelen in Namibië**

B5-0264, 0274, 0282 en 0300/2001

Resolutie van het Europees Parlement over de rechten van homoseksuelen in Namibië

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar de talrijke resoluties waarin het zijn veroordeling uitspreekt van de schending van de mensenrechten, o.a. het recht niet te worden gediscrimineerd wegens seksuele geaardheid,
- A. overwegende dat president Sam Nujoma de Namibische politie op 19 maart 2001 tijdens een toespraak tot studenten van de universiteit van Namibië opdracht heeft gegeven homoseksuelen en lesbiënnes te arresteren, af te voeren en gevangen te zetten en de Namibische samenleving van hen te zuiveren,
- B. overwegende dat de heer Jerry Ekandjo, minister van Binnenlandse Zaken van Namibië een jaar geleden soortgelijke dreigementen heeft geuit ten aanzien van homo's en lesbiënnes,
- C. overwegende dat dergelijke oproepen kennelijk deel zijn van een strategie die meer politieke leiders in de regio volgen,
- D. overwegende dat discriminatie bij de Namibische grondwet verboden is, maar dat niet uitdrukkelijk wordt verwezen naar seksuele geaardheid,
 1. spreekt zijn krachtige veroordeling en diepe verontwaardiging uit over de homofobie die in de regerende partij van Namibië onlangs de kop heeft opgestoken;
 2. acht belasting en vervolging van mensen wegens hun seksualiteit een schending van fundamentele mensenrechten;
 3. verzoekt de president en regering van de republiek Namibië de rechten van alle burgers ten volle te beschermen en te blijven bij het door premier Hage Geinob ingenomen standpunt dat de mensenrechten van alle Namibiërs uit hoofde van de grondwet beschermd zijn;
 4. verzoekt de Raad en de Commissie deze actie van de Namibische instanties eveneens te veroordelen en de nodige maatregelen te nemen om de Namibische regering ervan te overtuigen dat zij moet afzien van verdere door homovrees ingegeven daden, en deze aanleggenheid in ontmoetingen met Namibië op ieder niveau ter sprake te brengen;
 5. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan het fungerend voorzitterschap van de Europese Raad, de Raad, de Commissie, de regering van Namibië, de heer Nujoma, president van Namibië, en de Hoge Commissaris voor de Mensenrechten van de Verenigde Naties.

22. Situatie in Mexico

B5-0262, 0275, 0283, 0289 en 0297/2001

Resolutie van het Europees Parlement over de situatie in Mexico

Het Europees Parlement,

- onder verwijzing naar zijn eerdere resoluties over de deelstaat Chiapas,
- A. overwegende dat de nieuwe politieke situatie onverwachte perspectieven opent op nationale verzoening tussen de inheemse volkeren van Mexico en de rest van het land,
- B. wijzend op het succes van de vreedzame mars "El color de la tierra" (de kleur van het land) van het EZLN voor waardige omstandigheden voor de inheemse bevolking, die de steun en aanmoediging heeft gekregen van de Mexicaanse regering en president Fox,
- C. overwegende dat de positieve opstelling van de nieuwe autoriteiten, die de door de zapatisten gestelde voorwaarden hebben ingewilligd, de basis heeft gelegd voor hervatting van de dialoog en de eventuele goedkeuring van een wet waarin de fundamentele rechten van de inheemse volkeren in Mexico worden erkend,
 1. uit zijn tevredenheid over de vooruitgang die is geboekt met het verzoenings- en vredesproces in Chiapas;
 2. verwelkomt de initiatieven van de president en het Congres van de Mexicaanse Republiek met betrekking tot Chiapas, die ertoe hebben geleid dat het EZLN heeft toegezegd de onderhandelingen te hervatten om een einde te maken aan een abnormale situatie, die niet past in een moderne samenleving;
 3. verwelkomt in dit verband de verklaringen van het "clandestiene inheemse revolutionaire comité" in het Mexicaanse Congres;
 4. betuigt zijn steun voor de politieke dialoog die de regering van Mexico, de Mexicaanse wetgevende macht en het EZLN zijn aangegaan;
 5. bekrachtigt nogmaals zijn steun voor de dialoog als instrument bij uitstek voor het vinden van oplossingen en verwerpt iedere uitlating die aanzet tot geweld; verzoekt alle betrokken partijen hun inspanningen te verdubbelen om op deze weg voort te gaan;
 6. verzoekt de gekozen vertegenwoordigers van het Mexicaanse volk de wet inzake inheemse rechten en culturen goed te keuren op basis van het voorstel van de Commissie voor eendracht en vrede;
 7. verzoekt de gemeenschappelijke raad, opgericht in het kader van de associatieovereenkomst voor economische samenwerking tussen de Europese Unie en Mexico, zich te buigen over maatregelen die de ontwikkeling van de inheemse bevolking in Mexico zouden kunnen stimuleren;

8. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie, de Raad en de president en het Congres van de Verenigde Staten van Mexico.

23. Situatie in Somalië en aanval op "Artsen zonder grenzen"

B5-0263, 0276, 0284, 0290, 0292 en 0301/2001

Resolutie van het Europees Parlement over de situatie in Somalië en de gijzeling van humanitaire hulpverleners

Het Europees Parlement,

- A. overwegende dat tijdens het meest recente incident op 27 maart 2001 negen humanitaire hulpverleners zijn ontvoerd in Mogadishu, nadat gewapende medestanders van Musa Sudi Yalahow, de leider van een groepering wier milities een deel van de stad beheersen, het terrein van Artsen zonder grenzen in noord-Mogadishu hadden aangevallen; dat zeven gijzelaars inmiddels zijn vrijgelaten, maar dat twee personeelsleden van de VN nog gevangen worden gehouden,,
- B. overwegende dat de veiligheidssituatie in Somalië en met name in Mogadishu de afgelopen weken slechter is geworden en dat bij een aantal gewapende botsingen waaronder de aanval van 22 maart 2001 op het voorlopige hoofdkwartier van de nationale overgangsregering in Mogadishu, ten minste 20 mensen, onder wie tal van burgers, om het leven zijn gekomen,
- C. overwegende de verklaringen van de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties, waarin wordt aangedrongen op onmiddellijke invrijheidstelling van de gijzelaars, hun ontvoering krachtig wordt veroordeeld en erop wordt aangedrongen dat de gijzelnemers voor de rechter worden gebracht,
- D. overwegende dat de gijzelaars ter plaatse waren om hun beroepsbezigheden te verrichten, die uitsluitend humanitair van aard zijn,
- E. overwegende dat hun ontvoering een ernstige schending van de mensenrechten is,
- F. overwegende dat Somalië reeds jarenlang een periode van groot gebrek aan stabiliteit en van strijd tussen rivaliserende stammen doormaakt, ten gevolge waarvan honderdduizenden doden zijn gevallen,
- G. overwegende dat de nationale overgangsregering door de Verenigde Naties officieel is erkend als de enige regering van Somalië,
- H. overwegende dat de nationale overgangsregering van Somalië aanhoudend problemen ondervindt bij het vreedzaam vestigen van haar gezag over het land, waar de toestand uiterst moeilijk en instabiel blijft door de aanwezigheid van gewapende milities, met name in Mogadishu , en door de aanwezigheid van mijnen,
- I. overwegende dat de sociaal-economische, sociaal-politieke en humanitaire situatie in Somalië bijzondere en aanhoudende aandacht van de internationale gemeenschap vergt, met name van de Europese Unie, ten einde het vredesproces, de overgangsinstellingen, wederopbouw en herstel van het land in zijn eenheid en territoriale onschendbaarheid aan te moedigen,

1. veroordeelt met kracht de aanval op de vestiging van "Artsen zonder grenzen", het feit dat hierbij doden zijn gevallen en de ontvoering van het personeel van VN en humanitaire agentschappen;
2. spreekt zijn medeleven uit met de gezinnen van de slachtoffers en zijn solidariteit met de gijzelaars en hun gezin;
3. dringt aan op onmiddellijke en onvoorwaardelijke vrijlating van de nog gevangen gijzelaars en wenst zekerheid over hun veiligheid en gezondheid,
4. verzoekt de NOR haar inspanningen om vrijlating van de gijzelaars te bewerkstelligen, voort te zetten;
5. betreurt en veroordeelt zonder voorbehoud het gebruik van geweld en het banditisme van de gewapende militieën in Somalië en spoort de leiders van groeperingen aan zich te onthouden van het gebruik van geweld tegen de bevolking van hun eigen land;
6. verzoekt alle betrokken partijen met nadruk te waarborgen dat de mensenrechten en de internationale humanitaire wetten ten volle worden geëerbiedigd, dat de veiligheid van humanitaire werkers en van in Somalië werkzaam VN-personeel wordt gegarandeerd, en dat zij rechtstreeks in contact kunnen komen met de bevolking;
7. herhaalt zijn overtuiging dat het via dialoog en onderhandeling tussen alle vertegenwoordigers van het Somalische volk mogelijk is de voorwaarden te scheppen voor de wederopbouw en eenheid van Somalië;
8. verzoekt de NOR van Somalië zo spoedig mogelijk met alle vertegenwoordigers van de Somalische samenleving een constructieve dialoog op gang te brengen over de wijze waarop vrede, stabiliteit en nationale verzoening kunnen worden bewerkstelligd en met name onderhandelingen aan te knopen met de autoriteiten van Somaliland en Puntland om het land opnieuw op te bouwen en de nationale eenheid te herstellen;
9. doet met name een beroep op de autoriteiten van Somaliland en Puntland een constructieve dialoog met de NOR en alle Somalische partijen op gang te brengen om samen te werken, af te zien van het gebruik van geweld voor de oplossing van de ernstige politieke, sociale en economische problemen van het land, ten einde samen de problemen in verband met het beheer van de hulp, het onderwijs, de volksgezondheid en de economie aan te pakken;
10. verzoekt de leiders van de Somalische groeperingen, met name die hun basis hebben in Mogadishu, een eind te maken aan gewapende acties, constructieve betrekkingen aan te knopen met de overgangsinstellingen en deel te nemen aan een vredesproces dat de vrede en de stabiliteit kan herstellen;
11. wijst met nadruk op de noodzaak van waakzame aandacht opdat het Somalische grondgebied niet wordt gebruikt voor misdadige activiteiten die de buurlanden ontwrichten;
12. verzoekt alle landen van de regio af te zien van steun aan activiteiten tegen de overgangsinstellingen of van activiteiten die de eenheid van Somalië en de stabiliteit in de deelregio in gevaar kunnen brengen;
13. veroordeelt met kracht iedere illegale levering van wapens aan Somalië en verzoekt de

internationale gemeenschap zich te verzekeren van volledige handhaving van het wapenembargo;

14. verzoekt de internationale gemeenschap haar humanitaire steun en samenwerkingsactiviteiten op te voeren om de vooruitgang op weg naar nationale wederopbouw van het land te vergemakkelijken, o.a. via de NGO's en de plaatselijke gemeenschappen;
15. verzoekt de Raad, de lidstaten en de Commissie de nodige maatregelen te nemen om het Somalische volk te steunen in zijn pogingen te komen tot vrede en democratie;
16. dringt erop aan dat de Europese Unie in Somalië, evenals ten tijde van het geschil tussen Ethiopië en Eritrea, een samenhangend politiek initiatief neemt ter vergemakkelijking van een dialoog en onderhandelingen om de voornaamste en meest dringende problemen van het land op te lossen, bij voorbeeld door Somalië op te nemen in de taakomschrijving van senator Rino Serri als speciaal vertegenwoordiger van het voorzitterschap van de EU, of door een andere speciale vertegenwoordiger voor Somalië te benoemen;
17. dringt erop aan dat de Europese Unie alle noodzakelijke financiële en technische steun verleent om het welslagen van het vredesinitiatief van de IGAD en Djibouti te waarborgen;
18. doet een beroep op de Europese Unie de overgangsregering te helpen bij het afdwingen van haar gezag op het hele grondgebied van Somalië, door met name een bijdrage te leveren aan het UNDP programma voor de bescherming van de burgerbevolking, dat gericht is op verbetering van justitiële normen en handelwijzen, bevordering van toepassing van wetten, steun aan het maatschappelijk middenveld, demobilisatie van gewapende groepen en intensivering van de mijnopruiingswerkzaamheden;
19. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie de secretaris-generaal van de Verenigde Naties, de nationale overgangsregering van Somalië, de OAE, de IGAD, de regering van Djibouti en de organisatie "Artsen zonder grenzen".

24. Visserij: veiligheid en oorzaken van ongevallen

A5-0087/2001

Resolutie van het Europees Parlement over visserij: veiligheid en oorzaken van ongevallen (2000/2028(INI))

Het Europees Parlement,

- gelet op artikel 137 van het EG-Verdrag, alsmede het Europees Sociaal Handvest en het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,
- gezien het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het zeerecht van 1982,
- gezien het Internationaal Verdrag voor de beveiliging van mensenlevens op zee (SOLAS) van 1974,
- gezien het Protocol van Torremolinos van 1993,
- gezien het Internationaal Verdrag van de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) van 1995 betreffende de normen voor zeevarenden inzake opleiding, diplomering en wachtdienst (STCW-F),
- gezien de Gedragscode van de FAO van 1995 voor een verantwoorde visserij,
- gezien Kaderrichtlijn 89/391/EEG van de Raad van 12 juni 1989 betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk¹,
- gezien de richtlijnen 89/655/EEG van de Raad van 30 november 1989 betreffende minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid bij het gebruik door werknemers van arbeidsmiddelen op de arbeidsplaats² en 90/269/EEG van 29 mei 1990 betreffende de minimum veiligheids- en gezondheidsvoorschriften voor het manueel hanteren van lasten met gevaar voor met name rugletsel voor de werknemers³,
- gezien Richtlijn 93/103/EG van de Raad van 23 november 1993 betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid bij het werk aan boord van vissersvaartuigen⁴, Richtlijn 97/70/EG van de Raad van de Raad van 11 december 1997 betreffende de invoering van een geharmoniseerde veiligheidsregeling voor vissersvaartuigen waarvan de lengte 24 m of meer bedraagt⁵ en Richtlijn 92/29/EEG van de Raad van 31 maart 1992 betreffende de minimumvoorschriften inzake veiligheid en gezondheid ter bevordering van een betere medische hulpverlening aan boord van

¹ PB L 183 van 29.6.1989, blz. 1.

² PB L 393 van 30.12.1989, blz. 13.

³ PB L 156 van 21.6.1990, blz. 9.

⁴ PB L 307 van 13.12.1993, blz. 1.

⁵ PB L 34 van 9.12.1998, blz. 1.

schepen¹,

- gezien Richtlijn 93/104/EG van de Raad van 23 november 1993 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd², gewijzigd bij Richtlijn 2000/34/EG van het Europees Parlement en de Raad³,
 - onder verwijzing naar zijn resolutie van 15 april 1988 over maatregelen ter ontwikkeling van de sociale aspecten van het gemeenschappelijk visserijbeleid⁴,
 - gelet op artikel 163 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie visserij en het advies van de Commissie regionaal beleid, vervoer en toerisme (A5-0087/2001),
- A. overwegende dat er volgens ramingen van het Internationaal Arbeidsbureau jaarlijks in de wereld 24.000 vissers om het leven komen, en dat in de EU het risico van een dodelijk ongeval of van verwonding bij visserijactiviteiten eveneens hoog is (160 doden en 2.527 gewonden in 1998), en dat de visserij dus een zeer gevaarlijk beroep is en een sector met een hoog arbeidsrisico,
- B. overwegende dat de cijfers voor de EU betreffende ongevallen met of aan boord van vaartuigen uiterst zorgwekkend en totaal onaanvaardbaar zijn, en veel lager zouden zijn indien de controle instanties en de sector zelf de geldende regelgeving inzake veiligheid strikt zouden toepassen,
- C. overwegende dat ondanks de aanbeveling van de Raad van 23 september 1980 en het gezamenlijk door de IAO, de IMO en de FAO geformuleerde verzoek, het Protocol van Torremolinos nog niet in werking is kunnen treden, omdat dit juridisch instrument nog maar door weinig landen is geratificeerd, hetgeen ook geldt voor andere verdragen van deze organisaties ter bevordering van de veiligheid bij visserijactiviteiten, zoals het Internationaal Verdrag betreffende de normen voor zeevarenden inzake opleiding, diplomering en wachtdienst (STCW-F) van de IMO (1995),
- D. overwegende dat een aantal preventieve maatregelen moeten worden getroffen om ongevallen te voorkomen, met name:
- rechtstreekse wetgeving op het gebied van de veiligheid van zeevarenden en de verbetering van de arbeids- en leefomstandigheden,
 - vaststelling van regels voor de constructie van vaartuigen en integratie van voorschriften inzake uitrusting en structuur van het vaartuig, teneinde het aantal gevallen van lichamelijk letsel te verkleinen,
 - vaststelling van regels voor het beheer van de bestanden die de veiligheid van de werknemers vergroten (bijvoorbeeld in het kader van de meerjarige oriëntatieprogramma's),
- E. overwegende dat bovengenoemde Richtlijnen 93/103/EG en 97/70/EG slechts van

¹ PB L 113 van 30.4.1992, blz. 19.

² PB L 307 van 13.12.1993, blz. 18.

³ PB L 195 van 1.8.2000, blz. 41.

⁴ PB C 122 van 9.5.1988, blz. 381.

toepassing zijn op respectievelijk 8% en 3% van de vaartuigen van de Europese visserijvloot,

- F. overwegende dat bovengenoemde Kaderrichtlijn 89/391/EEG volledig van toepassing is op de visserijsector,
- G. overwegende dat bij de komende hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid rekening moet worden gehouden met de sociale aspecten, met name de veiligheid en de arbeidsvoorwaarden,
- H. overwegende dat de arbeidsvoorwaarden in deze sector inadequaat zijn, hetgeen gedeeltelijk te wijten is aan de economische druk en de concurrentie, die de vissers en reders ertoe brengen grotere risico's te nemen, bijvoorbeeld door inkrimping van personeel of verhoging van het aantal werkuren, hetgeen leidt tot oververmoeidheid en daardoor tot ongevallen,
- I. overwegende dat de weersomstandigheden van groot belang zijn voor de visserijactiviteiten, niet alleen omdat de mogelijkheid om uit te varen ervan afhangt, maar ook omdat zij het aantal ongevallen met of aan boord van vaartuigen beïnvloeden,
- J. overwegende dat de arbeidsvoorwaarden van de vissers rechtstreeks van invloed zijn op het aantal en de ernst van de ongevallen in deze sector, en dat bovengenoemde Richtlijn 93/104/EEG betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd, gewijzigd bij Richtlijn 2000/34/EG van het Europees Parlement en de Raad, voor deze sector niet voorziet in de nodige rusttijden en een adequate arbeidsregeling,
- K. overwegende dat de meeste van de communautaire vissersvaartuigen die zijn vergaan ouder waren dan de aanbevolen limiet van 20 jaar, en bovendien mankementen vertoonden wat het onderhoud betreft,
- L. overwegende dat de naleving van de voorschriften van Richtlijn 89/391/EEG betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk, aan boord van vissersvaartuigen niet gecontroleerd wordt, ondanks het feit dat dit al jaren wordt geëist door talloze instanties en instellingen,
- M. overwegende dat de controles op vaartuigen en bemanningen sterk verschillen van lidstaat tot lidstaat, en dat in sommige lidstaten alleen vaartuigen met een hoge tonnage of nieuwe vaartuigen nauwgezet worden gecontroleerd,
- N. overwegende dat een aanzienlijk aantal vissersvaartuigen behoort aan gemengde ondernemingen binnen de EU of vaart onder een andere vlag dan die van de staat vanwaar de onderneming afkomstig is,
- O. overwegende dat complete en betrouwbare gegevens over de ongevallen die zich in de Europese Gemeenschap voordoen niet kunnen worden verkregen, bij gebrek aan vergelijkbare statistieken voor de 15 lidstaten,
- P. overwegende dat voorlichtingscampagnes over veiligheidsmaatregelen in de visserijsector noodzakelijk zijn, opdat vissers en reders zich beter bewust worden van de risico's,

- Q. overwegende dat de diverse systemen van beloning die in de visserijsector worden toegepast de werknemers in deze sector ertoe brengen risico's te nemen om een passende financiële beloning te krijgen,
- R. overwegende dat maar weinig werknemers van deze sector bij een vakbond aangesloten zijn, hetgeen leidt tot onvoldoende bescherming van de arbeidsrechten van de vissers, inclusief wat betreft de veiligheidsaspecten en de arbeidsvoorwaarden, dat de sociale dialoog tussen reders en bemanningen moet worden bevorderd en dat er meer collectieve arbeidsovereenkomsten moeten worden gesloten, zodat er een echte veiligheidscultuur ontstaat,
- S. overwegende dat het van groot belang is dat de beroepsopleiding wordt uitgebreid en verbeterd, teneinde het grote aantal ongevallen aan boord, die meestal te wijten zijn aan het gebruik van gevaarlijke en ingewikkelde apparatuur, inclusief het vistuig zelf, en het hanteren van zware lasten, te beperken,
- T. overwegende dat de samenwerking tussen de Commissie, de internationale organisaties, de nationale en regionale instanties en de betrokken sector dient te worden verbeterd, teneinde de veiligheidsmaatregelen doeltreffender te kunnen toepassen,
- U. overwegende dat er behoefte is aan een uniform, voor alle vissersvaartuigen van de EU geldend normenstelsel,
- V. overwegende dat de verbetering van de veiligheid en de arbeidsomstandigheden, met inbegrip van de lonen, nodig is om de voorwaarden te scheppen voor de instroom van jonge zeelieden en het overleven van de Europese visserijsector,
1. dringt er bij de lidstaten die dat nog niet hebben gedaan op aan het Protocol van Torremolinos en het Internationaal Verdrag betreffende de normen voor zeevarenden inzake opleiding, diplomering en wacht dienst (STCW-F), beide van de Internationale Maritieme Organisatie, en de IAO- en FAO-Verdragen inzake veiligheid bij visserijactiviteiten en arbeidsvoorwaarden, te ratificeren, zodat deze verdragen in werking kunnen treden en wereldwijd kunnen bijdragen aan de veiligheid in de visserijsector;
 2. verzoekt de Commissie voorstellen voor een richtlijn in te dienen ter voorbereiding van een communautair regelgevingskader voor veiligheidsvoorschriften en -garanties aan boord van vaartuigen die niet onder de Richtlijnen 93/103/EG en 97/70/EG vallen;
 3. dringt er bij de Raad op aan ervoor te zorgen dat de visserijsector beter wordt geïntegreerd in Richtlijn 93/104/EG betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd, gewijzigd bij Richtlijn 2000/34/EG van het Europees Parlement en de Raad, teneinde de vissers beter te beschermen;
 4. wenst dat geleidelijk aan een verbod wordt ingesteld op het vissen met vaartuigen die ouder zijn dan 20 jaar, tenzij zij een jaarlijkse veiligheidstest hebben doorstaan;
 5. doet een beroep op de visserijsector om samen te werken met de lidstaten en de Commissie vanuit het inzicht dat er een veiligheidscultuur moet worden geschapen en in stand gehouden waarin aan veiligheid de hoogste prioriteit wordt toegekend, en om ervoor te

zorgen dat de bestaande veiligheidsvoorschriften naar behoren worden toegepast;

6. verzoekt de Commissie te blijven voorzien in cofinanciering van de vervanging van vissersvaartuigen die ouder zijn dan 20 jaar en niet voldoen aan de minimumnormen inzake veiligheid en gezondheid van werknemers aan boord;
7. verzoekt de Raad de Commissie opdracht te geven haar eigen inspanningen en die van de lidstaten en de internationale organisaties te coördineren en overleg te voeren met de betrokken sector en opleidingsinstellingen in de lidstaten over de wijze waarop de preventie- en veiligheidsmaatregelen in de visserijsector kunnen worden bevorderd en versterkt;
8. wenst dat wordt voorzien in een gemeenschappelijk Europees systeem dat, rekening houdend met de verschillen tussen de vissersvloten, een striktere en systematischer controle bij de technische inspectie van vaartuigen, inclusief kleinere en oudere vaartuigen, en bij de arbeidsinspectie, mogelijk maakt, teneinde de naleving van de veiligheidsnormen, een verplichte jaarlijkse inspectie, die een controle op de wettelijk voorgeschreven veiligheidsuitrusting moet omvatten, de toepassing van de sancties en het toezicht op de communicatiemiddelen aan boord, te garanderen;
9. verzoekt de Commissie de verantwoordelijkheden van kapitein/eigenaren voor de veiligheid van hun bemanning uit hoofde van de bestaande Europese richtlijnen ondubbelzinnig vast te stellen en bekend te maken;
10. verzoekt om invoering van certificering c.q. praktijkexamens voor dekofficieren, technici en kapiteins op kleine vissersvaartuigen in de lidstaten waar momenteel voor deze vaartuigen geen bekwaamheidsattest vereist is;
11. verzoekt om vaststelling van communautaire en nationale normen waarmee een verplichte basisveiligheidsopleiding voor alle bemanningsleden op vissersschepen in de EU wordt ingevoerd en waarbij wordt voorzien in een regelmatige herhalingscursus veiligheid in de lidstaten waar dit momenteel niet vereist is;
12. verzoekt de Commissie een inschrijving voor EU-fabrikanten van veiligheidsuitrusting te financieren met het oog op het ontwerpen van diverse modellen zwemvesten voor vissers die onder de diverse werkomstandigheden op een vissersvaartuig kunnen worden gedragen, met de bedoeling het gebruik ervan te bevorderen;
13. verzoekt de Commissie de lidstaten te verplichten tot het opzetten van een computersysteem voor reddingsbootinspecties, zodat alle eigenaren van vissersvaartuigen automatisch jaarlijks bericht krijgen dat hun reddingsboten moeten worden nagezien, alsmede van een soortgelijk waarschuwingssysteem voor EPIRB- en SART-batterijen;
14. verzoekt de lidstaten zorg te dragen voor een jaarlijkse inspectie van alle vissersvaartuigen om zich ervan te vergewissen dat de verplichte reddingsapparatuur aan boord is en gebruiksklaar is;
15. verzoekt de Commissie een strategie te ontwerpen waarmee het algehele peil van de opleidingskwalificaties in de visserijsector wordt verhoogd in het belang van de gezondheid en de veiligheid van het werk aan boord, en de harmonisering van de

kwalificaties tussen de visserijsector en de koopvaardij te versnellen;

16. dringt er bij de lidstaten op aan belastingmaatregelen te nemen die werknemers van visbedrijven, vissers in loondienst en zelfstandige vissers stimuleren om de obstakels weg te nemen die hen verhinderen deel te nemen aan beroepsopleidingen die zowel de veiligheid als de beroepsvaardigheden ten goede komen;
17. verzoekt de Commissie het proces van harmonisatie van de statistische gegevens en de definities van begrippen op het gebied van arbeidsongevallen te versnellen, teneinde uniforme criteria te kunnen hanteren en aldus inzicht te krijgen in de oorzaken en de evolutie van de ongevallen in de visserijsector; wenst dat te dien einde een voorstel wordt ingediend voor een verordening betreffende toepassing door de lidstaten van de verschillende fasen van de Europese Statistieken inzake Visserijongevallen en de Europese Statistieken inzake Beroepsziekten;
18. is van oordeel dat de Commissie van de lidstaten transparantie moet eisen bij het verschaffen van informatie over vaartuigen en de exploitatie ervan, teneinde deze op te nemen in het door de Commissie opgezette EQUASIS-systeem voor real time-informatieoverdracht;
19. verzoekt de Commissie bij elke actie die zij in de visserijsector ten uitvoer legt, bijvoorbeeld met het oog op de vernieuwing van de vloot, rekening te houden met het probleem van de veiligheid van de vissers; verzoekt de reders de technologische evolutie te integreren in de constructie van vaartuigen en de vervaardiging van de uitrusting, teneinde de arbeidsomstandigheden van de vissers te verbeteren;
20. verzoekt de Commissie samen met de lidstaten en de visserijsector de noodzakelijke campagnes voor beroepsopleiding en voortgezette opleiding te financieren;
21. is van oordeel dat opleiding op het gebied van veiligheid en gezondheid op twee niveaus moet worden bevorderd, waarbij aandacht moet worden besteed aan een basisberoepsopleiding voor alle betrokkenen in deze sector en een gespecialiseerde opleiding op het gebied van veiligheid en gezondheid, in overeenstemming met het bepaalde in de richtlijnen 91/103/EEG en 92/29/EEG;
22. spreekt zijn afkeuring uit over de toename van het aantal vaartuigen die onder goedkope vlag varen, en hun bemanning niet de nodige arbeids- en veiligheidsgaranties bieden, hetgeen serieuze risico's inhoudt voor de bemanning aan boord van deze vaartuigen, die in sommige gevallen verbonden zijn aan communautaire havens, bedrijven of reders;
23. dringt er bij de Internationale Maritieme Organisatie en de Internationale Arbeidsorganisatie op aan een algemeen regelgevingskader vast te stellen voor schepen die onder goedkope vlag varen, onder andere om de niet-naleving van de veiligheidsvoorschriften inzake arbeid te bestrijden;
24. dringt er bij de Raad en de Commissie op aan deze problematiek in een internationaal kader aan de orde te stellen en voorstellen ter zake in te dienen, en wenst dat de lidstaten een exhaustieve controle uitoefenen op de veiligheidsvoorwaarden aan boord van dit soort vaartuigen;

25. is van mening dat een echt veiligheidsbeleid niet kan worden verwezenlijkt zonder de actieve betrokkenheid van vissers en reders en dat nadrukkelijk aandacht moet worden besteed aan de rol van vertegenwoordigende organisaties en aan de noodzakelijke investeringen op het gebied van voorlichting, opleiding en bewustmaking ten aanzien van veiligheidsvraagstukken;
26. verzoekt de Commissie en de lidstaten bij reders, vissers in loondienst, zelfstandige vissers en openbare besturen een veiligheidscultuur in alle fasen van de visserijactiviteit te bevorderen, waarbij moet worden voorzien in preventieve maatregelen en een adequate beroepsopleiding en voortgezette opleiding, en gebruik moet worden gemaakt van de modernste technologieën en uitrusting voor positiebepaling en reddingsoperaties; van deze opleiding en bijscholing moeten verbetering van de veiligheid en de verwezenlijking van een zo hoog mogelijke veiligheidsstandaard deel uitmaken;
27. wenst dat de lidstaten de naleving van de bepalingen van de Kaderrichtlijn 89/391/EEG betreffende de tenuitvoerlegging van maatregelen ter bevordering van de verbetering van de veiligheid en de gezondheid van de werknemers op het werk strikt controleren, teneinde de veiligheid van de vissers te verbeteren, met name wat betreft de verplichting van de ondernemers de risico's te definiëren en te evalueren, teneinde ze bij de bron weg te nemen, het werk aan te passen aan de werknemers, het werk te plannen uit het oogpunt van de preventie van ongevallen, te beschikken over de nodige eerste hulp, brandbestrijdingsmaatregelen te treffen, een lijst van arbeidsongevallen bij te houden, en de werknemers te raadplegen en op te leiden;
28. verzoekt deze veiligheidscultuur vooral verplicht te stellen bij de beroepsopleiding van jonge zeelieden die gaan werken in de visserij;
29. verzoekt de Commissie overeenkomstig artikel 16, lid 1 van de Kaderrichtlijn 89/391/EEG voor de visserijsector een specifieke richtlijn inzake veiligheid en gezondheid op de arbeidsplaats vast te stellen;
30. acht het noodzakelijk dat vissers onder controle staan van arbeidsgeneeskundige diensten (openbaar of van de ondernemingen zelf) en worden onderworpen aan periodieke en regelmatige medische onderzoeken teneinde tijdig chronische of beroepsziekten te kunnen vaststellen;
31. verzoekt de lidstaten in het kader van deze veiligheidscultuur de sociale bescherming uit te breiden tot alle vissers, ongeacht hun nationaliteit;
32. wenst dat de Commissie middelen blijft bestemmen voor de bevordering van vernieuwing en modernisering van de vloot, en dat deze middelen worden gericht op verbetering van de veiligheids- en reddingssystemen aan boord;
33. verzoekt de economische en sociale actoren op basis van een sociale dialoog collectieve overeenkomsten op te stellen op grond waarvan de diverse aspecten van de veiligheid op het werk worden geregeld, inclusief de noodzakelijke beroepsopleiding en voortgezette opleiding;
34. verzoekt de Commissie in het kader van de samenwerking met de landen waarmee de Gemeenschap internationale visserijovereenkomsten gesloten heeft te voorzien in steun ter verbetering van de beveiliging van vaartuigen, de reddingsapparatuur en de

- beroepsopleiding, en ook het beleid voor internationale samenwerking daarop te richten;
35. dringt er bij de Commissie op aan in de verordening betreffende de hervorming van het gemeenschappelijk visserijbeleid in het jaar 2002 de sociale aspecten te behandelen, met name de veiligheid en de arbeidsvoorwaarden;
 36. wenst dat de coördinatie tussen centra en diensten voor maritieme communicatie, waarvan de technische en personele middelen moeten worden uitgebreid en gemoderniseerd, en tussen de Europese radiomedische centra wordt verbeterd, met het oog op een permanente real time uitwisseling van informatie over medische hulpverlening, zoals bepaald in Richtlijn 92/29/EEG, teneinde de technieken van radiodiagnostiek en telegeneeskunde te verbeteren en zo het redden van mensen op zee te vergemakkelijken. Dit zou moeten geschieden in de vorm van specifieke proefprojecten;
 37. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad, de Commissie, de regeringen van de lidstaten, de Internationale Maritieme Organisatie, de Internationale Arbeidsorganisatie en de FAO.

25. Tarieven voor vrije beroepen

B5-0247/2001

Resolutie van het Europees Parlement over verplichte tarieven voor bepaalde vrije beroepen, met name advocaten en over de specifieke rol en positie van de vrije beroepen in de moderne samenleving

Het Europees Parlement,

- gezien de artikelen 6, 52, 81 en 82 van het EG-Verdrag,
- gezien richtlijn 98/5/EG van het Europees Parlement en de Raad van 16 februari 1998 ter vergemakkelijking van de permanente uitoefening van het beroep van advocaat in een andere lidstaat dan die waar de beroepskwalificatie is verworven¹,
- gezien richtlijn 77/249/EEG van de Raad van 22 maart 1977 tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening door advocaten van het vrij verrichten van diensten²,
- gezien richtlijn 85/384/EEG van de Raad van 10 juni 1985 inzake de onderlinge erkenning van de diploma's, certificaten en andere titels op het gebied van de architectuur, tevens houdende maatregelen tot vergemakkelijking van de daadwerkelijke uitoefening van het recht van vestiging en vrij verrichten van diensten³,
- gezien de achtste richtlijn 84/253/EEG van de Raad van 10 april 1984 op de grondslag van artikel 54, lid 3, sub g), van het Verdrag inzake de toelating van personen, belast met de wettelijke controle van boekhoudbescheiden⁴,
- gezien richtlijn 89/48/EEG van de Raad van 21 december 1988 betreffende een algemeen stelsel van erkenning van hoger-onderwijsdiploma's waarmee beroepsopleidingen van ten minste drie jaar worden afgesloten⁵,
- gezien de beschikking van de Commissie van 30 juni 1993 inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EEG-Verdrag (IV/33.407 - CNSD)⁶,
- gezien de beschikking van de Commissie van 30 januari 1995 inzake een procedure op grond van artikel 85 van het EEG-Verdrag (IV/33.686 – Coapi)⁷,
- gezien de beschikking van de Commissie van 7 april 1999 inzake een procedure op grond

¹ PB L 77 van 14.3.1998, blz. 36.

² PB L 78 van 26.3.1977, blz. 17.

³ PB L 223 van 21.8.1985, blz. 15, laatstelijk gewijzigd bij richtlijn 90/658/EEG en de Akte van Toetreding van 1994.

⁴ PB L 126 van 12.5.1984, blz. 20.

⁵ PB L 19 van 24.1.1989, blz. 16.

⁶ PB L 203 van 13.8.1993, blz. 27.

⁷ PB L 122 van 02.6.1995, blz. 37.

van artikel 85 van het EG-Verdrag (Zaak IV/36.147 - EPI-gedragscode)¹,

- gezien het arrest van het Hof van Justitie van 18 juni 1998 in zaak C-35/96², Commissie van de Europese Gemeenschappen/Italiaanse Republiek,
 - gezien het arrest van het Hof van Justitie van 30 januari 1985 in zaak 123/83³, BNIC/Clair,
 - gezien de uitspraak van 28 maart 2001 van het Gerecht van eerste aanleg in zaak T-144/99, Instituut van gevormachtigde vertegenwoordigers bij het Europees Octrooibureau tegen de Commissie van de Europese Gemeenschappen,
 - gezien de interpretatieve mededeling van de Commissie van 9 december 1993 inzake het vrij verrichten van diensten over de grenzen heen (93/C/334/03),
 - gezien de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement van 29 december 2000 over een internemarktstrategie voor de dienstensector (COM(2000) 888),
- A. overwegende dat de vrije beroepsgroepen een van de pijlers van pluralisme en onafhankelijkheid in de samenleving vormen en een rol vervullen die van openbaar belang is, en dat met name de juridische beroepsgroep een van de pijlers is van de bescherming van het grondrecht op verdediging en tenuitvoerlegging van het beginsel van de rechtsstaat,
- B. overwegende dat in een aantal lidstaten verplichte tarieven zijn vastgelegd met de minimale en/of maximale bedragen die cliënten voor door vrije beroepsgroepen geleverde diensten moeten betalen,
- C. overwegende dat advocaten en pari passu ook andere vrije beroepsgroepen overeenkomstig de jurisprudentie van het Europees Hof van Justitie ondernemingen zijn die zijn onderworpen aan de mededingingsregels,
- D. overwegende dat de jurisprudentie van het Hof van Justitie de lidstaten niet belet om verplichte tarieven vast te leggen⁴ omdat "de artikelen 81 en 82 van het Verdrag namelijk enkel betrekking [hebben] op de mededingingsversturende gedragingen waartoe de ondernemingen op eigen initiatief hebben besloten [...] Indien een mededingingsversturende gedraging bij een nationale wettelijke regeling aan de ondernemingen wordt voorgeschreven, of indien deze wettelijke regeling een rechtskader creëert dat zelf iedere mogelijkheid van concurrerend gedrag door deze ondernemingen uitsluit, zijn de artikelen 81 en 82 niet van toepassing. In een dergelijke situatie vindt de beperking van de mededinging niet, zoals in deze bepalingen besloten ligt, haar oorsprong in autonome gedragingen van de ondernemingen"⁵; de artikelen 81 en 82 kunnen echter wel van toepassing zijn, wanneer wordt vastgesteld dat de nationale wetgeving ondernemingen niet weerhoudt van autonome gedragingen die de mededinging verhinderen, beperken of

¹ PB L 106 van 23.4.1999, blz. 14.

² Europees Hof van Justitie, Jurisprudentie 1998 I-3851.

³ Jurisprudentie 1985, blz. 391.

⁴ Zie zaak C-185/91 Reiff [1993] Jurisprudentie I-5801, paragrafen 17 en 19; zaak C-153/93 Delta Schiffahrts- und Speditionsgesellschaft [1994] Jurisprudentie I-2517, paragrafen 16 en 18; gevoegde zaken C-140/94 t/m 142/94 DIP en anderen [1995] Jurisprudentie I-3257, paragrafen 18 en 19.

⁵ Arrest van het Hof van Justitie van 11 november 1997, gevoegde zaken C-359/95 P en C-379/95 P, Europees Hof van Justitie Jurisprudentie I-6265.

vervalsen,

1. beschouwt de vrije beroepen als uitdrukking van een democratische, op de wet gebaseerde fundamentele orde en meer in het bijzonder als wezenlijk bestanddeel van de Europese samenlevingen en gemeenschappen in hun verschillende vormen;
2. hecht belang aan regelgeving waarmee wordt voldaan aan de vereisten van de artikelen 81 en 82 van het EG-Verdrag en die door beroepsgroepen in eigen verantwoordelijkheid is vastgelegd om de kwaliteit van de dienstverlening te waarborgen, bijzondere normen en waarden vast te leggen, deze regels op professionele wijze na te leven en de beroepsethiek te eerbiedigen;
3. wijst erop dat voor de vrije beroepen hoge kwalificaties vereist zijn, dat degenen die ten behoeve van de Europese burgers vrije beroepen uitoefenen, moeten worden beschermd en dat er een specifieke, op vertrouwen gebaseerde relatie tussen degenen die vrije beroepen uitoefenen en hun cliënten moet zijn;
4. is van mening dat verschillen die verband houden met de cultuur, rechtsgeschiedenis, sociologie en etnologie van de verschillende beroepsgroepen in de lidstaten door toepassing van het subsidiariteitsbeginsel moeten worden beschermd;
5. onderkent dat de wijze waarop de traditionele waarden van de vrije beroepen tot uitdrukking worden gebracht, moet worden aangepast aan de veranderende omstandigheden in het zakenleven en de behoeften van de moderne consument;
6. verzoekt de Commissie scherp toe te zien op regels en besluiten van vrijeberoepsorganisaties die het vrij verrichten van diensten door onderdanen van andere lidstaten bemoeilijken;
7. erkent het belang dat in een aantal lidstaten wordt toegekend aan verplichte tarieven om diensten van hoge kwaliteit voor de burgers mogelijk te maken en op vertrouwen gebaseerde betrekkingen tussen degenen die vrije beroepen uitoefenen en hun cliëntèle tot stand te brengen;
8. verzoekt de Commissie zich strikt te houden aan de interpretatie van het Hof van Justitie betreffende de toepassing van de mededingingsregels op de verplichte tarieven voor vrije beroepen;
9. is van oordeel dat uitsluitend verplichte tarieven die zijn vastgelegd door professionele lichamen of verenigingen van alle leden van een bepaalde beroepsgroep al naar gelang van de omstandigheden kunnen worden beschouwd als besluiten van ondernemingsverenigingen die onderhevig zijn aan de mededingingsregels;
10. is van mening dat lidstaten het recht hebben om verplichte tarieven vast te leggen met het oog op het algemeen belang (en niet alleen het belang van de beroepsgroep) en om de hoge morele, ethische en kwaliteitsnormen waar advocaten, belastingconsulenten, accountants, artsen, psychotherapeuten, architecten en andere vrije beroepen voor staan en waarin hun cliënten vertrouwen, te beschermen;
11. wijst erop dat het doel om de mededinging in alle beroepsgroepen te bevorderen in ieder apart geval in overeenstemming moet worden gebracht met het doel om de specifieke, puur

ethische regels van iedere beroepsgroep te handhaven;

12. benadrukt dat voorschriften die in de specifieke context van iedere beroepsgroep noodzakelijk zijn om de onpartijdigheid, bekwaamheid, integriteit en verantwoordelijkheid van de leden van deze groep te waarborgen of belangenconflicten en misleidende reclame te voorkomen, en die bovendien geen belemmeringen vormen voor het vrije verkeer van diensten, niet mogen worden beschouwd als beperkingen van de mededinging in de zin van artikel 81, lid 1 van het Verdrag;
13. verzoekt de Europese Commissie in het kader van de nieuwe internemarktstrategie voor de dienstensector de voor het grensoverschrijdende verrichten van diensten nog steeds bestaande belemmeringen op korte termijn te analyseren en deze te ontmantelen;
14. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Commissie.